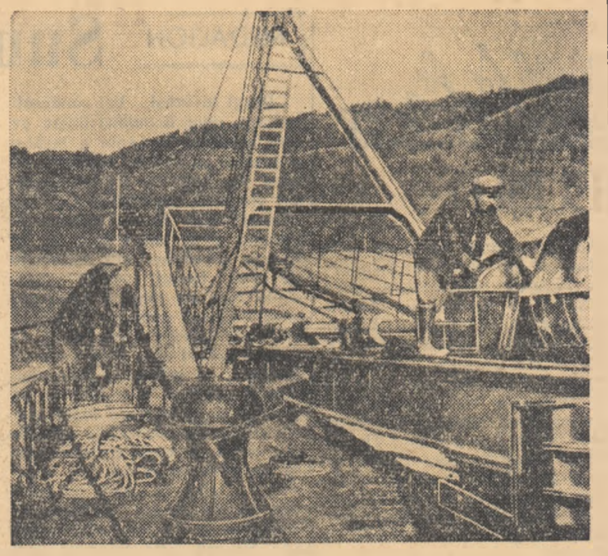
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2340 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 13 noiembrie 1956

Printre utilajele moderne cu care se lucrează la barajul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, se numără și draga refulantă N. Z. 20 „Bistrița". Cu ajutorul ei se extrag zilnic din apele Bistriței zeci de tone pietriș necesar preparării betonului ce se toarnă la baraj.

In fotografie partea din față a dragei, cu freza de extragere a pietrișului. Mecanicul și șeful de echipaj supraveghează funcționarea motoarelor.

Foto: AGERPRES

Crește recolta anului viitor

Utemistul Ion Văcaru, tractorist în brigada a IV-a de la G.A.S. Stîlpu, regiunea Ploești fusese chemat la conducere. De aproape un ceas trecuse cursa de la Buzău și el tot nu sosea. Gheorghe Croitoru, organizatorul U.T.M., era enervat.

— Nu vine. Bănuiește probabil pentru ce-i chemat.

— Nu te pierde cu firea — zise Ion Bărău, directorul gospodăriei. Poate că, într-adevăr, nu va veni. Dar nici nu-mi trece prin cap să-l bănuiesc de lașitate.

In clipa aceea ușa se deschise. In pragul ei apăru Ion Văcaru, mînios nevoie mare. Auzise ultimele cuvinte.

— Știu, despre mine vorbiți, dar uite, am curajul răspunderii. Am venit. Am făcut două hectare de arătură proastă; și ce-i?

— Nu te-am chemat la judecată — zise directorul. Vrem numai să știm pentru care motiv arătura e proastă... tocmai la tine.

— Tocmai la mine! — reluă tractoristul ultimele cuvinte ale directorului.

Cîteva clipe tăcură toți. Ion Văcaru hotărî să se apere cu orice preț. Incepu repede, hotărît, cum îi este felul.

— Dumneavoastră ați fost amîndoi pe cîmp. Ați văzut ce tare este pămîntul, ce praf se ridică. Nu mai vezi nici om, nici mașină — nimic. Dar planul trebuie făcut, neapărat. Așa-i?

Cei doi dădură afirmativ din cap.

— Cum vreți atunci să nu greșesc? Işi dădu seama că, fără să vrea, spune adevărul. Da, am greșit — spuse, de astădată pe alt ton, scăzut, dar inciudat parcă pe el însuși. Am alergat după hantri și uite ce-a ieșit; ce să fac de-acuma?

— Să mergi înapoi la Costești și să faci lucru bun. Asta trebuie s-o faci.

— Atunci mă duc. Rămîneți cu bine.

Ieși. Bărău și Croitoru se priviră în tăcere. „Avem băieți minunați — voiau să spună, parcă privirile lor. Cîteodată mai greșesc, nu-i vorbă, dar asta nu ne împiedică să ne mîndrim cu ei".

★

In atelierul mecanic era o larmă puțin obișnuită în campania însămînțărilor. Se vorbea scurt, repezit. Se auzea cîte o sudalmă. Bucăți de fier lovite una de alta își trimiteau zgomotul pînă departe. Pe Ion Văcaru îl surprinseră toate astea. Intră în atelier. Intre alții întîlni acolo pe Titus Cioc, pe Odisei Grigorescu, pe Nicolae Iliescu — toți tractoriști. Se uită nedumerit la ei. Ce i-a apucat de răscolesc fierele vechi? Vedea că aleg unele bucăți de fier și le așează deoparte. Se gîndi că poate au terminat de însămînțat și acum își fac de lucru pe aici. Ori poate fac ordine, că tot lipsește ea mai întotdeauna din atelier. Dar se răsgîndi pe dată. Nu se poate. Cum să termine de însămînțat? Abia am început.

— Tu ce stai, nu-ți alegi greutăți?

— ?!

— De astea, bucăți de fier.

Pe Văcaru îl pufni rîsul:

— Ce să fac cu ele?

— Să le pui pe tuburile semănătorii

Văcaru tresări. Il trase pe Iliescu mai aproape. Acesta pricepu ce vrea Văcaru și îi spuse că ei, cei din brigada întîia, nu mai știau ce să facă. Ei lucrează pe balta Buzăului. E un teren tare al dracului. Cum plouă puțin, nu mai poți băga tractorul. Cum se usucă puțin, iar nu poți face treabă. S-au sfătuit ei ce s-au sfătuit și au hotărît să pună greutăți pe fiecare tub de semănătoare. Așa, sămînța va intra adînc în pămînt, cum cere agrotehnica.

— E tare greu. Pe fiecare tub cîteva chile.

— Greu, bre, dar ce să faci... pînă vine ploaia, pe urmă se schimbă lucrurile.

Văcaru și-a căutat și el cîteva bucăți de fier, apoi s-a dus la brigadă, cu o mașină a gospodăriei. Proba cu procedeul acesta s-a dovedit a fi bună, iar procedeul s-a extins în toate brigăzile.

Zilele treceau și ploaia continua să nu vină. Cu toate astea, gospodăria de stat înainta văzînd cu ochii cu semănăturile de toamnă. Se făcea lucru bun. Conducerea veghea și dădea ajutor zilnic, acolo unde era nevoie: Temistocle Stănescu, inginerul șef, nu stătea nici ziua, nici noaptea în gospodărie. Cînd te așteptai mai puțin, atunci răsărea între tractoriști. La Stîlpu, la Cioranca — pretutindeni. Intrerupea ce vină să facă brigada a II-a după ce pompa de motorină? Un om a fost trimis la baza 15 Buzău și nu s-a întors pînă nu i s-au dat piesele cerute. Nu a venit cîteva zile la timp masa la Bădeni? Temistocle Stănescu a luat legătura cu sediul central al gospodăriei și deficiența a fost înlăturată.

In sfîrșit, într-o noapte, după un vînt uscat și puternic au căzut primii picuri de ploaie. Apoi ploaia s-a întețit. Iliescu a deschis ușa vagonului dormitor și a scrutat depărtarea. Balta Buzăului era neagră, neagră. Putea să plouă și o săptămînă. Lui nu mai avea de ce să-i pese, nici celorlalți din brigada sa. In aceeași noapte, spre dimineață, Ion Văcaru a luat un sac, și-a făcut glugă din el și a pornit prin ploaie. S-a oprit de cîteva ori, a scormonit arătura și s-a bucurat. Pămîntul era umed, rece, mirosind plăcut. S-a întors la vagonul dormitor, s-a culcat și a dormit buștean pînă spre amiază. Cînd s-a trezit ploaia stătuse. Văcaru împreună cu ceilalți membri ai brigăzii au luat greutățile de pe tuburile semănătorilor și s-au pregătit de drum. Plecau la secția Cioranca.

Două-trei zile au semănat pe apucate. Dar numai două-trei zile, că pe urmă ploaia a stat, vremea s-a răcit, iar cerul parcă s-a mai apropiat de pămînt. Se acoperise cu nori pe care vîntul cînd îi aduna, cînd îi risipea — după bunul său plac. Insămînțările însă au continuat intens. Și, în ziua de joi, 1 noiembrie, statisticienii au avut serios de lucru. De pretutindeni, de la brigăzi soseau vești identice, de parcă tractoriștii s-ar fi vorbit, în ciuda marilor distanțe ce-i despărțeau:

— Am terminat însămînțările de toamnă. Continuăm cu arătura pentru însămînțările de primăvară.

Spre amiază, trustul regional Gostat Ploești primea ultima operativă de la Stîlpu: însămînțat 910 hectare grîu, 200 hectare orz, 50 hectare secară boabe și 20 hectare secară masă verde.

★

De cîteva zile a nins, dar numai nimic. Semănăturile, care au răsărit de acum împing zăpada cu cornițe subțiri, verzi. Recolta anului care vine a început să crească.

C. SLAVIC

Scrisori de pe șantierele tineretului

Înconjurat de prieteni

Alexandru stă întins pe pat cu fața în sus și cu palmele sub cap. Alături de el cineva sforăie. Altădată hîrîitul monoton l-ar fi deranjat, acum însă nu. In bezna încăperii o mulțime de ființe vii îi joacă înainte. Ii pun întrebări chinuindu-l, aiurindu-i închipuirea. „Cum?" „De ce?" „Pentru ea?" „Și dacă?"

Caută să se smulgă, răsucindu-se, pînă dă cu obrajii în pernă. Degeaba! Și mîine are loc consfătuirea... Mîine!

Cum a început? E mult de atunci? Nu, o lună-două.

Pe atunci el, Alexandru Adobroaia, responsabilul brigăzii a II-a, avea faima de fruntaș. De șase ori declarat pe întreg șantierul; înscris chiar și în Cartea de Onoare. Cînd băieții brigăzii I-a, deținătorii drapelului pe șantier, „au prins firul" că Alexandru vrea să-i întreacă, au intrat în panică. Intr-o seară, responsabilul comandamentului taberei, venind de la Iași, i-a găsit pe traseul conductei.

— Ce e cu voi? De ce nu sînteți în tabără?

— Păi... adică...

— Fără „păi". De ce nu sînteți în tabără?

Pînă la urmă mărturisirea:

— Să nu ne-o ia înainte brigada lui Alexandru...

Despre cine se vorbea la careul festiv? Despre Alexandru și brigada lui. Cui îi încredința șeful șantierului lucrarea rămasă în urmă? Brigăzii a II-a.

Intr-o bună zi apăru Natalia. De fapt ea era de multă vreme la cantină, dar pentru Alexandru trecea drept o fată la fel ca oricare alta. Intr-o bună zi, aducîndu-i mîncarea, Natalia vărsă puțină ciorbă pe fața de masă. „Ei lasă, nu-i nimic, nu trebuie să roșești". Ochii rotunzi care l-au privit în semn de mulțumire, l-au înfiorat puțin.

De atunci mîncarea a servit-o numai în raionul Nataliei.

Intr-o seară a așteptat-o la club (era acolo un mic festival artistic). Natalia a venit. Au dansat și s-au plimbat pe șosea. S-au întîlnit a doua seară, a treia și mereu. Nu-i vedea nimeni, căci le plăcea singurătatea.

Odată, după prînz, cînd brigada a II-a lucra mai sus de Holboca, pe traseul conductei, Alexandru a văzut pe șosea o fată micuță și oacheșă. „Nata...", a dat să strige.

Nu era ea. Bucuria goală l-a încărcat de tristețe. M-aș duce s-o văd; numai pentru 10 minute; 5; numai 3. Cum să fac? Să le spun băieților? Și ce să le spun: că o iubesc? Nici ei nu i-am spus încă. Dar tare aș vrea să mă duc în tabără. Să vîr capul prin ferăstruica de la bucătărie și s-o strig ușurel.

Un brigadier s-a apropiat de Alexandru cu niște scule.

— Ar trebui ascuțite. Să mă duc pînă în tabără?

Venise salvarea.

— Nu, nu, lasă că mă duc eu. Ii cunosc pe cei de la mecanică.

Pînă seara, cînd s-a terminat schimbul, l-au așteptat în zadar brigadierii pe Alexandru. In dormitor acesta le-a răspuns scurt:

— A fost închis la mecanică.

Peste vreo trei zile:

— Unde-ai dispărut? — l-a întrebat un brigadier. Te-am căutat la comandament și nu te-am găsit; venise cu pontarea.

— Ei... am fost la atelierul mecanic.

De cîteva ori Alexandru se hotărîse să mărturisească. Dar un alt Alexandru îi șoptea: „cum să le vorbești despre dragostea ta? Vor rîde de tine. Și apoi, acum nu mai ești la prima minciună".

La comandamentul taberei au venit doi brigadieri: Vînzoagă și Ciobanu. Cu puțină emoție în glas (vorbeau ca reprezentanți ai brigăzii) au dat pe față situația:

— Nu mai sîntem mulțumiți de comandantul nostru, Alexandru. Nu ne mai spune programul zilnic, lipsește de la brigadă.

— Cu el ați vorbit?

— I-am spus noi, dar... zice că are treabă, că-i comandant. O fi el comandant, dar și noi sîntem brigadieri... frații lui de muncă.

Secretarul comitetului U.T.M. și comandantul taberei l-au chemat.

— Ascultă Alexandre...

— Știu. S-au plîns băieții. Să mă slăbească, eu sînt comandant, am răspundere.

— Păi tocmai această răspundere o neglijezi.

— Cum așa, cînd eu alerg toată ziua după scule, la pontaj...

Intr-o dimineață Alexandru îl oprește pe secretarul U.T.M.

— Să știi că o să trebuiască să plec acasă, să văd ce-i cu serviciul militar. Am primit o scrisoare.

— Bine, să ne spui însă cînd pleci și pe cine lași în loc.

Alexandru a plecat chiar a doua zi. Cum a plecat? Pe cine a lăsat în loc? Ce e cu el?

S-a observat atunci că și de la cantină lipsea cineva: o fată, pe nume Natalia Bejenaru.

Misterul s-a destrămat.

Peste trei zile Alexandru s-a înapoiat. Era pregătit să răspundă despre altceva decît despre cauza adevărată a plecării. La comandament însă n-a mai fost întrebat „de ce" și „cum". Pe un ton oficial, reținut (de cîte ori nu se vorbise prietenește cu el!), i s-au spus cîteva lucruri:

— Noi știm de ce ai plecat. E foarte frumos să îndrăgești o fată, mai ales că ai și intenții serioase. Am aflat că ai prezentat-o părinților. E foarte urît însă să-ți minți tovarășii de muncă, cu atît mai mult cu cît în ultima vreme din pricina absențelor tale munca întregii brigăzi șchioapătă. Peste cîteva zile brigadierii te vor discuta în consfătuire.

. . . .

In bezna încăperii o mulțime de ființe vii joacă în fața ochilor o horă nebunească, amețindu-l cu întrebările.

Alexandru cată să se smulgă coșmarului, răsucindu-se pînă dă cu obrajii în pernă. Degeaba! Și mîine are loc consfătuirea... Mîine!

★

— Liniște — strigă secretarul U.T.M. Cine vrea să vorbească să se înscrie la cuvînt.

Cîteva clipe rumoarea încetă. Abia acum Alexandru putu desluși prin fumul de țigară fețele tovarășilor din brigada sa. Erau toți acolo; mînioși și gravi. Il izbi un gînd: dacă? Dacă îl vor exclude de pe șantier?! Spaima îi curmă suflarea. Gîndul

V. CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Forțele democrației înving

Acad. prof. dr. Vasile D. Mîrza

In ultimele zile sîntem martorii unei puternice dezlănțuiri de evenimente politice ce antrenează milioanele de locuitori ai planetei.

Noi, oamenii muncii din R. P. Romînă, am trăit ultimii ani în condiții de muncă pașnică în care am dăruit cu toții tot ce aveam mai de preț măreței opere de făurire a unei orînduiri noi. Zilele acestui din urmă an, atît de fecunde în stabilirea legăturilor dintre popoare, în afirmarea principiilor de coexistență pașnică, în stabilirea legăturilor dintre oamenii de știință și cultură din diferite colțuri ale lumii, au adus lumini noi în viața noastră, ne-au făcut să legăm tot mai strîns năzuințele noastre de construcție a unei vieți noi, de pacea întregii omeniri. Noi am făcut și vom face totul ca să fie alungați norii întunecați ai războaielor, ai conflagrațiilor în care să-și primejduiască existența zeci de mii de suflete umane și cele mai înălțătoare opere ale umanității.

Pentru noi, muncitori, truditori ai ogoarelor, luminători ai poporului ce construim o viață nouă, pacea este bunul cel mai de preț. Dar continua creștere a marilor și generoaselor forțe ale păcii și socialismului în lume, n-au fost și n-au putut fi pe placul reacțiunii mondiale, a jinduitorilor unor vremuri binefăcătoare, unui pumn mărunt de bogătași. Cercurile imperialiste inițiază zi de zi noi și noi atacuri împotriva libertății și independenței popoarelor. Un mănunchi de guvernanți imperialiști a pus la cale odioasa agresiune împotriva poporului egiptean. Aceleași cercuri întunecate ale forțelor imperialiste, cu ajutorul agenturii lor interne, al elementelor exploatatoare și rămășițelor fasciste se străduiesc să submineze puterea populară în țările socialiste, să organizeze provocări sîngeroase de felul aceleia din Ungaria.

Am urmărit în ultimele zile cu adîncă emoție, răsfoind ziarele, ascultînd emisiunile radiofonice, tragicele evenimente petrecute pe teritoriul Ungariei. Am fost convins însă tot timpul că forțele sănătoase ale harnicului și talentatului popor maghiar, pe care l-am cunoscut în vizitele făcute în anii din urmă în țara prietenă, vor învinge, vor salva viața și demnitatea R.P. Ungare.

Astăzi, pentru mine ca și pentru milioanele de oameni cinstiți din țara noastră, este limpede că în Ungaria, elementele fasciste înșelînd printr-o deșănțată demagogie buna credință a unor oameni ai muncii, urmăreau să restaureze capitalismul, să redea fabricile lui Esterhazy și celorlalți magnați, să restituie pămînturile moșierilor, să transforme pe oamenii muncii din Ungaria din nou în robi ai capitalului internațional. Și e clar că încercarea de a rupe Ungaria de familia statelor socialiste avea ca scop tocmai înlesnirea acestei mîrșave acțiuni.

Alături de întregul nostru popor muncitor, mă bucur din toată inima de eșuarea complotului împotriva poporului maghiar, salut din toată inima formarea guvernului muncitoresc-țărănesc, zdrobirea complotului contrarevoluționar, salvarea independenței și libertății Ungariei, a viitorului luminos al poporului maghiar.

Pentru noi, cei ce lucrăm pe frontul învățămîntului superior și al creației științifice, zilele acestea ne fac să ne gîndim la necesitatea continuei îmbunătățiri a muncii noastre. Noi trebuie să răspundem grijii deosebite pe care puterea populară o are față de problemele de învățămînt, prin intensificarea muncii noastre de formare a unor tineri intelectuali bine pregătiți, cu un larg orizont cultural, cu o concepție științifică, temeinică, consecventă, asupra lumii, devotați fără margini regimului democrat-popular. Făurirea unei orînduiri noi cere eforturi deosebite. De multe ori ne lovim de existența unor lipsuri, dar ele trebuie înțelese ca lipsuri ale creșterii și lichidate printr-o participare activă la construcția socialistă.

Noi trebuie să educăm tînăra generație de intelectuali din țara noastră în spiritul marilor tradiții ale intelectualității noastre progresiste, care a stat alături de popor, care a militat pentru năzuințele sale, trebuie să formăm la studenții noștri o conștiință politică tot mai înaltă.

Studențimea noastră, care se bucură de condiții de studiu și de trai — la care noi profesorii, în vremea noastră de studenție nici n-am visat — trebuie să acorde studiului întreaga lor energie, pentru ca mai tîrziu, la locurile de muncă să poată justifica încrederea tuturor acelora care i-au trimis la învățătură.

In aceste zile, noi sîntem tot mai uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, care ne conduce cu înțelepciune pe drumul făuririi fericirii noastre.

Adunarea comemorativă de la Doftana

Pe platoul din fața închisorii-muzeu Doftana a avut loc duminică dimineață o adunare comemorativă cu prilejul împlinirii a 16 ani de la prăbușirea odioasei temnițe în care guvernanții regimului burghezo-moșieresc au închis, schingiuit cu cruzime și au ucis fii dintre cei mai buni ai clasei noastre muncitoare.

Din zorii zilei au sosit la Muzeul Doftana muncitori petroliști din Valea Prahovei, țărani muncitori din Telega, și alte sate din împrejurimi, studenți ai institutelor superioare din București, elevi din Ploești, ofițeri și ostași ai armatei noastre populare. Erau de față tovarășii: Dumitru Balalia, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Ploești al P.M.R., Gheorghe Stan, președintele Comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Ploești, M. Gh. Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști din R.P.R., Șt. Voicu, T. Rudenco, C. Țiulescu, foști deținuți politici antifasciști, familii ale celor căzuți în lupta pentru cauza clasei muncitoare, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră.

Adunarea comemorativă a fost deschisă de tov. M. Gh. Bujor.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți sub zidurile Doftanei.

Adunarea comemorativă a luat sfîrșit în acordurile Internaționalei.

Intreaga asistență a vizitat apoi muzeul din incinta fostei temnițe.

(Agerpres)

Depunerea scrisorilor de acreditare de către ministrul Islandei la București

La 12 noiembrie a.c., dl. Petur Thorsteinsson, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Islandei în Republica Populară Romînă, a înmînat vicepreședintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Mihail Sadoveanu, scrisorile sale de acreditare.

La ceremonia depunerii scrisorilor de acreditare au luat parte: Gheorghe Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, Alexandru Lăzăreanu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, Ion Georgescu, director adinterim în Ministerul Afacerilor Externe, Caius Franțescu, șeful protocolului Ministerului Afacerilor Externe și Ion Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

După înmînarea scrisorilor de acreditare a avut loc o discuție prietenească în care au fost atinse probleme de relații între cele două țări.

Dl. Petur Thorsteinsson a transmis vicepreședintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Sadoveanu, personal, și poporului romîn un salut cordial din partea președintelui Republicii Islanda. Domnia Sa și-a exprimat încrederea în dezvoltarea continuă a bunelor relații între cele două țări.

Vicepreședintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Sadoveanu, și-a arătat satisfacția de a saluta în persoana d-lui Petur Thorsteinsson pe primul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Islandei în Republica Populară Romînă, exprimînd la rîndul său urări de sănătate pentru președintele Islandei și de prosperitate pentru poporul islandez.

(Agerpres)

TRADIȚII

Însemnări

Cîți oameni erau în ziua aceea la Casa de Cultură din Reșița? Nimeni nu a putut preciza. Cifrele, cu unele deosebiri, indicau însă că spectacolul „Frumoasa adormită", care se reprezenta pentru a 15-a oară a stîrnit interes și admirație.

Lumina din sala de balet aducea sclipiri neobișnuite în ochii micuților dansatori. Mîinile se ondulau, trupurile se încovoiau iar piciorușele alunecau ritmic pe parchetul sclipitor. Spectatorii și-au dus mîinile la ochi ca și cum ar fi vrut să se convingă că au cinci degete la o mînă. Da, degetele se aflau la locul lor, așa că totul era real... In fața lor dansa Geta Scornea, cocoloșul acela de fată, cu gura ca o cireașă, care abia împlinise un an și jumătate. Geta dansa și nici măcar nu știa încă să vorbească. Gesturile ei aproape exacte, obrăjorii rumeni au impresionat spectatorii. Alida Jianu, ceva mai mare decît Geta, a cules și ea în seara aceea un meritat ropot de aplauze.

Reșițenii sînt mereu martorii unor spectacole de-a dreptul încîntătoare, care au loc la Casa de Cultură.

Cele cîteva relații primite cu privire la acest lăcaș de cultură, creație a regimului nostru democrat popular, mi-au stîrnit curiozitatea.

La intrare m-a întîmpinat o rază de lumină care se odihnea leneșă pe mobila somptuoasă. Peste tot liniște, lux, curățenie. Plușul rubiniu al fotoliilor și canapelelor se armoniza perfect cu rubiniul covoarelor persane.

Nu-i veche Casa de Cultură — are numai un an — dar unele din formațiile artistice au la activul lor ani îndelungați de activitate. Despre acestea comunistul Derize — directorul — vorbește cu respect și mîndrie.

„Aceasta este diploma ce i-a fost decernată fanfarei". Privesc și citesc... „1 Mai 1924 — pentru merite excepționale", iar dedesubt, semnătura cunoscutului muzician Ion Vidu. Inceputurile gloriei fanfarei trebuie căutate cu mult în trecut, cam pe la sfîrșitul secolului al XIX-lea. Dacă faci o călătorie în trecut, cam prin 1800 ai să te întîlnești cu începutul organizării bibliotecilor tehnice și beletristice în oraș. Prima are astăzi 60.000 de volume, iar cea de a doua 70.000.

Mi-e jenă să scot carnetul și să notez. Ar însemna să întrerup explicațiile directorului. Mă străduiesc să rețin cifrele acestea. Ce te faci însă cu trofeele, cu diplomele, mai ales cînd numărul lor depășește mult cifra de 70? Am însemnat totuși cîte ceva pe un colț de ziar: trei diplome pentru merit orchestrei pionierilor, una pentru ansamblul operetei în limba germană — fruntașă pe țară cu interpretarea operetei: „Vînt de libertate" și altele.

Ascult mai departe explicațiile. Directorul este un om vesel, prietenos.

— Știi, tovarășă, ce-am pățit la concursul regional?

Am dat din umeri. Directorul a rîs, apoi mi-a luat din mînă stiloul: „Asta nu-i nevoie s-o consemni, e o chestiune obișnuită pentru noi..."

La concursul regional formațiile noastre artistice au primit cam... trei sferturi din drapelele decernate. Atunci cineva ne-a întrebat: „Ați venit cu camionul să luați drapelele?" Ce zici de asta? Așa-i că oamenii „cetății de foc" știu și să joace bine, nu numai să muncească?

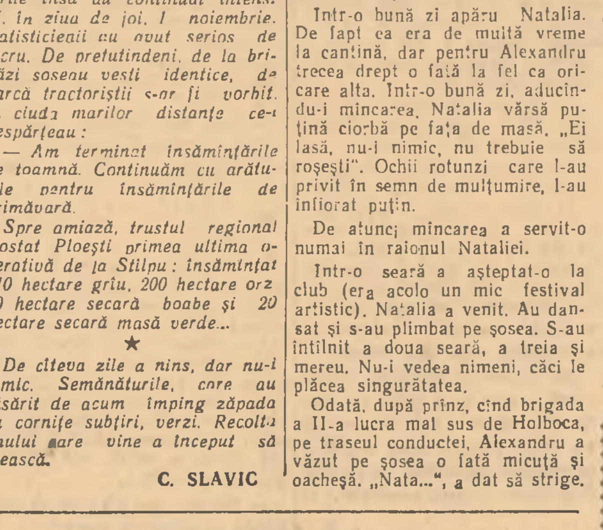
Dacă vrei să vizitezi Casa de Cultură, cîteva ore nu-ți ajung. Directorul ține să vezi și teatrul de păpuși, sala de studii, camera pionierilor, cercul naturalist, cel pentru fotografii amatori, pentru radiofoniști, sala de conferințe, sala de balet, vastele biblioteci, sala de pictură și sculptură etc. Și poți oare să nu rămîi profund impresionat în fața tabloului pictat de Elsa Meingast, funcționară la serviciul mecanic șef din Combinat? Culorile, liniile armonios îmbinate, au redat întocmai chipul Mariei Brici, lăcătuș la turbogeneratoare. Modelul, ca și autoarea, nu au mai mult de 17 ani: un amănunt ce ar merita să fie reținut.

Să nu credeți că vizita se termină aici. Directorul ne arată desenele elevilor Alfred Rusnyak, Fărcășescu, apoi alte tablouri.

In fiecare zi Casa de Cultură își primește prietenii — oameni ai muncii romîni, maghiari, germani, care în timpul lor liber citesc, dansează sau pictează.

Am aflat că în curînd aici, la Casa de Cultură, se va organiza expoziția permanentă de costume naționale (port al raionului Reșița), că se vor aduce 20—30 păsări răpitoare, că nu peste mult timp sala spațioasă și modernă a teatrului va găzdui pe iubitorii de artă.

LIDIA POPESCU

La stația C.F.R. Turda a intrat în funcțiune un transbordor-macara electrică, fabricat la I.C.M.-Pitești. A doua de acest gen din țară, noua macara deservește patru linii de cale ferată.

După cum se vede și în fotografie, ea este întrebuințată mai ales în vederea transbordării buștenilor, a cherestelei și a lemnului de foc de pe platformele vagoanelor de cale ferată îngustă pe cele de cale ferată normală.

Cu aceste macarale se fac în prezent experiențe pentru transbordarea diferitelor altor materiale.

Lucrează în contul anului 1957

Pînă la încheierea anului calendaristic mai sînt 48 de zile. Numeroase întreprinderi industriale au pășit încă de pe acum cu producția în anul viitor.

In mai puțin de 10 luni constructorii de mașini și unelte agricole de la uzinele „Tehnometal"-Timișoara, „Semănătoarea"-București, „7 Noiembrie"-Craiova, ca și metalurgiștii de la uzinele din Vlăhița, „Triumf" și „Armătura" din Cluj „Neptun"-Cîmpina", „Elastic"-Sibiu etc., au realizat întreaga producție prevăzută pe anul 1956. Pînă la începutul acestei luni 16 întreprinderi din industria metalurgică și construcțiilor de mașini au îndeplinit înainte de termen planul de producție pe anul în curs.

In ziua de 9 noiembrie colectivul uzinelor chimice „9 Mai" din Capitală a raportat îndeplinirea înainte de termen a planului anual la producția globală și la producția marfă.

Tot în ziua de 9 noiembrie a realizat planul anual la producția globală și la producția marfă și colectivul fabricii de abrazive „Cometa" din regiunea Baia Mare. Producția dată anul acesta de colectivul întreprinderii depășește cu 20 la sută realizările anului trecut.

In rîndul exploatărilor miniere fruntașe din bazinul Baia Mare, care au îndeplinit înainte de termen planul de producție pe anul 1956 se află acum și întreprinderea „Bela Brainer" din Băiuț. Minerii de aici au realizat încă de la 9 noiembrie planul pe anul în curs la toate sortimentele.

NOII LOCATARI DE LA FLOREASCA

Țineți minte locurile acelea virane, de pe lîngă lacul Floreasca, la capătul tramvaiului 5? Acum, acolo, nu mai sînt locuri virane. Acolo s-au mutat zilele acestea, în 81 de apartamente noi, cam tot atîtea familii, după ce alte 81 de apartamente primiseră locatarii încă în vară. In total 162 de apartamente din 6 blocuri noi sînt acum ocupate de muncitori și funcționari.

Și dacă locatarii aceștia, mergînd spre casă, trebuie să mai pășească încă printre grămezi de moloz, cărămizi, var, ciment, printre mașini și lemne, asta se întîmplă numai pentru ca numărul locatarilor de aici să crească mereu, pentru ca alte și alte blocuri noi să se ridice, să ocupe locurile virane, să alcătuiască un cartier nou al Capitalei, pe 37 de hectare, cu 2.479 apartamente (adică spațiu locativ cam pentru 10.000 de oameni).

Cartierul acesta va fi, dacă vreți să știți, unul dintre cele mai moderne.

Am citit într-un dosar, pe care mi l-a oferit tovarășul Gheorghe Homoriceanu, de la biroul de organizare a muncii de pe șantier, că aici se va naște un adevărat orășel.

Să ne retragem puțin mai la margine și, privind șantierul, să ne închipuim cum va fi:

Acolo în mijloc, unde sînt acum niște betoniere va fi parcul, în care, cei care-i vor străbate aleile vor întîlni bogate monumente arhitectonice: statui, fîntîni, terase și din loc în loc parcuri speciale de joacă pentru copiii cartierului.

Nu știu unde, însă tot aici, vor fi 4 creșe, 4 cămine de zi, două școli, o spălătorie publică, o sală de sport, o bibliotecă, farmacie și fel de fel de magazine!

Tovarășul Homoriceanu se simte dator să-mi explice că toate acestea se vor construi repede, repede de tot, deoarece încă de pe acum se lucrează la încă 13 blocuri și că anul viitor se va lucra cu prefabricate mari din beton ușor, adică blocurile se vor construi aproape ca la jocul de cuburi; se toarnă deoparte din beton ușor pereții, împărțiți în secțiuni și cu fața văzută gata finisată, apoi cu niște macarale uriașe planșeele acestea sînt montate și încheiate între ele și iată că, fără cărămizi, un bloc va fi construit mult mai repede și extrem de simplu.

PRIN CELE 81 DE APARTAMENTE

Dar iată că sosesc mereu mașini încărcate cu bagaje. Ele se opresc la intrările celor trei blocuri date acum în folosință. Noii locatari se grăbesc să-și orînduiască gospodăriile.

Impins de curiozitate, am căutat cu orice chip să pătrund în bloc și în amănuntele forfotei din zecile lui de încăperi.

Am deschis ușa unui apartament, am nimerit într-un hol din care o ușă deschisă în lături m-a lăsat să privesc într-o baie îmbrăcată în faianță. Din baie un bătrînel slăbuț m-a privit mirat pe deasupra ochelarilor și atunci, trecînd printre geamantane, scaune, mese, tablouri, a trebuit să mă apropii. Moșul se oprise din ciocănitul unei scînduri.

Ce m-aș fi făcut dacă nu m-ar fi însoțit tovarășul Stanciu Marian, inginer, dirigintele șantierului din partea sfatului popular? Cum o scoteam la capăt cu moșul? Așa, inginerul e cunoscut de noii locatari. El le-a predat încăperile. El le este în aceste zile oaspete bun și dacă sînt nemulțumiri tot cu el se duc tratative.

— Ei, v-ați aranjat? — întrebă inginerul.

— Ne aranjăm!

— Vă place aici?

— Uite ce e, zise el. Tocmai acuma îi spuneam vecinului că tare greu a fost în locuința unde am stat pînă acum. Aici, am de toate, și e tare bine. Fiică-mea, cu bărbatu-său și cu baba mea nu mai pot de bucurie! Păi ce crezi: 2 camere, baie, bucătărie, hol, cămară și la subsol boxă de alimente!

— Bine moșule. Om bea, într-o zi aldămașul!

— L-om bea, sigur.

Am colindat, pe urmă, aproape prin tot blocul.

La etajul II Răzvan Ionescu, în vîrstă de 3 ani, și-a întrerupt ocupația de a-și aranja scăunelul într-un colț și ne-a spus o poezie.

In fața apartamentului nr. 13, tovarășul Marian mi-a destăinuit că aici s-au mutat doi tineri însurăței. De ce-o fi spus asta în șoaptă? Și de ce o fi zîmbit? Cînd e atît de firesc ca doi tineri căsătoriți să se mute în casă nouă?

In 81 de apartamente era multă forfotă...

Din stradă am privit multă vreme spre ferestrele celor trei blocuri intrate în efectivul activ al zidirilor citadine.

Am privit șirurile lungi de ferestre la care începuseră să apară perdeluțe albe și glastre de flori.

M. CARANFIL

Săptămîna internațională a studenților

UN SPECTACOL REUȘIT

E seară și ca de obicei la intrările teatrelor din Capitală e forfotă mare.

Aseară la sala Teatrului Armatei din b-dul Magheru era parcă ceva deosebit. În locul casierilor, un student; în locul controlorilor de bilete, alți studenți; spectatorii în mare majoritate studenți și studente. Toți au venit să asiste la primul spectacol din acest an dat de Asociația Studenților din Institutul Medico-Farmaceutic cu piesa „Călătorie de nuntă", a dramaturgului sovietic Vl. Dihovicinîi. În holul teatrului ai impresia că te afli undeva pe sălile unei facultăți oarecare. Nu întîlnești decît studenți, veniți la acest spectacol prezentat în cadrul Săptămînii Internaționale a Studenților.

Se discută aprins, se fac pronosticuri despre succesul pe care îl vor obține studenții — iar unii cu mai mult amor propriu pentru facultatea din care fac parte, mai șoptesc pe ici pe colo, voalat și puțin invidioși:

— Să-i vedeți pe-ai noștri de la Filozofie. Luna viitoare avem și noi premieră.

Mai sînt cîteva minute pînă la ridicarea cortinei. În scenă și în culise se fac ultimele pregătiri. Ion Pucerea, responsabilul bazei culturale a Institutului Medico-Farmaceutic, controlează machiajul și starea... psihică a interpreților. Petre Cotarcea, Florin Podașcă și Paul Stoicescu care dețin rolul celor trei aspiranți dornici să plece într-o expediție polară, Elena Ene din anul IV medicină generală care deține rolul Olgăi, Adela Cosacencu (Zoia) stau de vorbă cu C. Guriță de la Teatrul Armatei, regizorul spectacolului, și ascultă ultimele îndrumări:

— Naturali, băieți, nici un fel de forțare!

De la machiaj apare și profesorul Sinelnicov, un bătrîn voios în persoana căruia cu greu poți recunoaște pe Al. Odobeșteanu student în anul III medicină generală.

— Coborîți în scenă! anunță regizorul. Dăm prima sonerie!...

A fost plăcut să asiști la un spectacol reușit în care tinerii interpreți și-au trăit pe scenă propria lor viață. Ei s-au bucurat și de aplauzele entuziaste ale fruntașilor vieții noastre medicale aflați în acest spectacol: C. I. Parhon, Voinea Marinescu, ministrul sănătății, I. Țurai, N. G. Lupu, I. Bogdan și alții.

De aceeași părere au fost și spectatorii veniți la această seară închinată Săptămînii Internaționale a Studenților, printre care și colegii „artiștilor" care la afișul spectacolului au intrat pe scenă încărcînd pe tinerii interpreți cu buchete mari de flori.

GH. ANGELESCU

Studenții romîni participă la activitatea FMTD și UIS

Numeroasele acțiuni ale F.M.T.D. și U.I.S. ca și ale altor organizații de tineret desfășurate în acest an în diverse țări au găsit un larg sprijin din partea tineretului nostru. Reprezentanți ai tineretului romîn au fost prezenți la numeroase manifestații printre care tabăra internațională de la Grenoble, seminarul internațional de geografie, organizat în India, al studenților în medicină la Leningrad, al studenților în agronomie la Paris, al studenților din institutele de științe economice care a avut loc la Sofia, ca și centrul internațional studențesc de la Dubrovnik — R.P.F. Iugoslavia, sau festivalul internațional de la Lille.

Un eveniment important în activitatea studenților romîni l-a constituit, ca și pentru tineretul studios din alte țări, cel de al IV-lea Congres mondial al studenților de la Praga, unde delegația noastră a avut o participare activă și rodnică.

Strînsele legături de prietenie și rodnică cooperare ce leagă tineretul țării noastre de tineretul țărilor vecine Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia și R. P. Ungară s-au prilejuit și în acest an noi întîlniri prietenești la frontieră, precum și vizite de delegații.

Țara noastră a găzduit la rîndul său numeroase și diverse manifestări importante, organizate sub egida F.M.T.D. și U.I.S. Astfel în ultimele săptămîni tinerii romîni au avut în mijlocul lor noi oaspeți. Printre aceștia se numără și studenți din Egipt, Siria, Iordania, Algeria, Maroc, Tunis, Irak, India, Chile și din Republica Federală Germană care ne-au vizitat țara timp de cîteva zile.

Sîntem convinși că tineretul Ungariei va lupta pentru dezvoltarea țării sale pe drumul socialismului

Zilnic la redacția ziarului nostru sosesc zeci de scrisori din toate colțurile țării prin care oameni ai muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale își exprimă indignarea față de încercările cercurilor reacționare de a distruge cuceririle orînduirii democrat-populare din R.P. Ungară manifestîndu-și simpatia față de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc care mobilizează forțele înaintate ale poporului maghiar pe drumul înfrîngerii definitive a contrarevoluției, pe drumul construirii mai departe a socialismului.

Una din aceste scrisori primite de curînd este semnată de studenții clujeni: *Mihaly Imre* din anul I al facultății de istorie a universității „Bolyai", *Grecu Victor* din anul II al facultății de Filologie-istorie a Universității „V. Babeș", *Benedek Vladimir*, din anul I al facultății de istorie a Universității „Bolyai" și *Cîțcoveanu Ioan* din anul II al facultății de Filologie-Istorie a Universității „Victor Babeș".

Alături de oamenii muncii din țara noastră — scriu acești studenți clujeni — am fost profund îndurerați de tragicele evenimente ce s-au petrecut în Ungaria în ultimul timp. Nemulțumiri ale oamenilor muncii au fost folosite de către forțele reacționare care, uzînd de lozinci scumpe poporului maghiar, au încercat să răstoarne orînduirea democrat-populară. Guvernul Nagy Imre s-a dovedit neputincios în fața forțelor contrarevoluționare cărora le-a făcut concesii după concesii. Numai în curs de două zile compoziția guvernului s-a schimbat de trei ori pătrunzînd tot mai multe elemente reacționare. Pentru a pune capăt dezordinei existente și teroarei dezlănțuite de elementele contrarevoluționare împotriva celor mai buni fii ai poporului ungar, s-a format guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc sub președinția lui Kadar Janoș care și-a propus ca sarcină apărarea cuceririlor și libertăților democratice obținute în cei 12 ani de existență a puterii populare în Ungaria.

Arătînd cum în prezent Uniunea Sovietică și celelalte țări de democrație populară, dau Ungariei ajutor material pentru înlăturarea distrugerilor în scrisoarea studenților se spune:

„Noi, studenții din Cluj de la universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai" am primit cu satisfacție vestea formării noului guvern și avem deplină încredere că acest guvern va continua să ducă Ungaria pe calea construirii socialismului. De asemenea sîntem convinși că în această mare operă, împreună cu întreaga clasă muncitoare, tineretul din Ungaria va lupta și el din toate puterile împotriva rămășițelor contrarevoluției și se va integra în lupta pentru dezvoltarea țării sale pe drumul socialismului".

Trecînd în continuare în revistă succesele dobîndite de oamenii muncii romîni, maghiari, germani și de alte naționalități sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn pentru construirea socialismului și măsurile luate de puterea populară pentru continua îmbunătățire a vieții oamenilor muncii cei 4 studenți din Cluj ne scriu despre măsurile luate în ultima vreme pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și studiu ale studenților noștri.

Astfel pentru continua îmbunătățire a vieții studenților și pentru a crea condiții optime de învățătură, s-au luat măsuri de îmbunătățire a sistemului de acordare a burselor și a cazării. „De exemplu — ne scriu studenții clujeni — zilele trecute la Cluj a fost dat în folosință un nou cămin studențesc, iar în prezent se află în construcție alte două cămine. În ultima vreme în cadrul cantinelor studențești, prin mărirea alocațiilor zilnice, hrana se îmbunătățește simțitor.

Aceste măsuri ilustrează grija continuă pe care partidul și guvernul nostru o poartă tineretului studios. Noi semnatarii acestor rînduri vă spunem dragi tovarăși că vom ști să răspundem acestei griji, muncind cu perseverență și hotărîre pentru însușirea științei și culturii înaintate, pentru ridicarea conștiinței noastre politice, conștienți fiind că numai printr-o înaltă pregătire politică și profesională vom putea să devenim folositori patriei socialiste, să merităm încrederea acordată de Partidul Muncitoresc Romîn, de poporul nostru muncitor".

MEDALION

Sun Yat-sen

„Dragi tovarăși... Voi conduceți Uniunea unor Republici libere, pe care moștenirea lui Lenin a lăsat-o moștenire popoarelor asuprite din lume. Cu ajutorul acestei moșteniri victimele imperialismului știu cu certitudine că vor dobîndi libertatea și se vor scutura de această orînduire internațională, ale cărei temelii își au rădăcinile încă în timpuri străvechi, în sclavagism, războaie și nedreptate. Îmi exprim speranța că va veni în curînd ziua cînd Uniunea Sovietică va saluta în China puternică și liberă, un prieten și un aliat și că în măreața luptă pentru eliberarea popoarelor asuprite din lumea întreagă amîndoi aliații vor păși cot la cot spre victorie" — scria în urmă cu peste trei decenii marele revoluționar democrat și om de stat chinez Sun Yat-sen conducătorilor guvernului sovietic, anticipînd realitatea zilelor de astăzi cînd cele două mari popoare ale lumii — sovietic și chinez alături de toate popoarele lagărului socialist — duc sub stindardul luptei pentru fericirea omenirii.

Neobositul luptător revoluționar, doctorul Sun Yat-sen, face parte dintre acele mari personalități de uriaș prestigiu internațional care au contribuit din plin prin activitatea lor creatoare la marea și generoasa luptă pentru independența și libertate dusă timp de decenii de harnicul și talentatul popor chinez. Rolul important pe care Sun Yat-sen l-a ocupat în istoria bătăliilor revoluționare ale Chinei este justificat de marele său rol în ridicarea maselor împotriva jugului feudal și monarhic, în lupta pentru cucerirea independenței revoluționare a Chinei. Biografia dr. Sun Yat-sen este plină de măreția și de simplitatea unei vieți de studiu, de frămîntare, de luptă îndîrjită închinată întrutotul binelui poporului său. Născut la 12 noiembrie 1866 Sun Yat-sen este fiul unei familii de țărani din apropierea Cantonului. La 12 ani pleacă la frate-său, în insulele Hawai, studiază la o școală englezească. Mai tîrziu se reîntoarce în patrie și urmează cursurile facultății de medicină de la Hong-Kong.

La 19 ani Sun Yat-sen intră în legătură cu organizațiile revoluționare din China înființate de elementele progresiste ale burgheziei naționale.

In 1894 Sun Yat-sen organizează în insulele Hawai printre emigranții chinezi o asociație revoluționară „Suciunhoi" („Asociația pentru renașterea Chinei"). După eșecul acțiunilor întreprinse de această asociație la Canton, Sun Yat-sen este nevoit să ia drumul exilului. El călătorește prin Europa, America, Japonia avînd un rol de frunte în acești ani ca organizator și inspirator al întregii activități revoluționare chineze.

In exil Sun Yat-sen a enunțat cele trei principii ale revoluției chineze care în prima lor redactare sunau astfel:

Independentă națională — (unirea națiunii și înlăturarea stăpînirii manciuriene), democrație (instituirea republicii), buna starea poporului (egalitatea în drepturi asupra pămîntului). Pe atunci dr. Sun nu chema poporul la luptă împotriva imperialismului străin. El nutrea iluzia că puterile occidentale vor renunța de bună voie la politica de cotropire a Chinei. Iluziile sale au fost însă curînd spulberate.

Ecoul Revoluției din Rusia 1905 a exercitat o puternică influență asupra maselor populare din China. Pentru revoluționarii chinezi se impunea necesitatea reorganizării activității pe o bază mai largă. La sfîrșitul lui 1905 Sun Yat-sen formează o nouă organizație revoluționară „Liga unională" (Tunmenhoi) care avea un caracter de masă și un program revoluționar mai larg.

Insurecția armată care a început la Ucian din octombrie 1911 și s-a extins la multe alte regiuni, a dat imperiului manciurian lovitura de grație. Odioasa dinastie Țin a fost răsturnată. Republica a fost instaurată. Sun Yat-sen a fost ales președintele provizoriu al republicii. „Afirm că poporul este baza statului" scria el în proclamația adresată poporului.

Dar feudalii și marea burghezie complotează împotriva revoluționarului Sun Yat-sen. Mandarinul imperial Iuan Și-cai devine președinte. Curînd după constituirea din inițiativa dr. Sun a partidului Gomindan (Partidul Popular) Sun Yat-sen este nevoit să se refugieze din nou în Japonia. În acest timp Sun Yat-sen se convinge din proprie experiență că lupta împotriva imperialismului nu poate fi dusă în nici un caz cu ajutorul țărilor imperialiste și a tras concluzia cea mai potrivită momentului: „trebuie să luptăm fără ajutor din afară" pentru a asigura victoria „trebuie să trezim masele". Sub acest imbold în 1914 Sun Yat-sen a înființat un nou partid politic „Ciuhua Ghemindan" (Partidul Revoluționar Chinez). Întors din emigrație marele Sun Yat-sen a devenit prim ministru al guvernului la Canton.

Marea personalitate a lui Sun Yat-sen este din plin reliefată de atitudinea sa față de Marea Revoluție din Octombrie, de faptul că a apreciat cu deosebită profunzime adîncul sens istoric al acestui mare eveniment din istoria omenirii. „Pentru lozincile care răsună în Moscova — spunea el — nu există distanță. Ele ocolesc ca fulgerul întreg pămîntul și găsesc ecou în inima fiecărui om al muncii. Știm că Sovietele nu vor fi niciodată de partea unei cauze nedrepte".

In focul luptei revoluționare în concepțiile lui Sun Yat-sen s-a produs o profundă schimbare. El dă acum un conținut nou celor trei principii ale revoluției. El arată că sarcina națională este eliberarea din ghiarele imperialismului. Cel de al doilea punct democratic însemnează înfăptuirea drepturilor poporului. Punctul al treilea în legătură cu cele două condiții principale ale bunei stări a poporului este formulat astfel: împărțirea egală a pămînturilor și îngrădirea capitalului. El încheie acum o adevărată alianță de luptă cu tînărul Partid Comunist Chinez.

Partidul Comunist și Gomindanul au pornit acum împreună la uriașa muncă de organizare a maselor. Dar cotitura hotărîtă pe care a făcut-o Sun Yat-sen spre stînga a ascuțit și lupta lăuntrică în sînul Gomindanului. În rîndurile acestuia a luat naștere o aripă de dreapta în frunte cu trădătorul Cian Cai-și.

In ajunul revoluției chineze din 1925—1927 marele revoluționar chinez încetează din viață.

Intreaga lui viață, dr. Sun și-a închinat-o reconstrucției Chinei.

In zilele noastre — scria președintele Mao Țze-dun într-un articol consacrat celei de a 90-a aniversări a nașterii lui Sun Yat-sen — **toți chinezii, cu excepția unui număr infim de reacționari, sînt continuatorii operei revoluționare a lui Sun Yat-sen.**

Am desăvîrșit revoluția democrată pe care nu a putut s-o realizeze pe deplin Sun Yat-sen și am transformat această revoluție în revoluție socialistă. In prezent desăvîrșim această revoluție".

I. S.

Din experiența instructorilor raionali

Veriga principală

Tot la această rubrică din ziarul nostru tov. Zvoneski, instructor al Comitetului raional U.T.M.-Pașcani, vorbea despre necesitatea cunoașterii temeinice a fiecărei organizații U.T.M. în parte, ca o condiție de bază în munca instructorului. Cunoașterea concretă, în amănunt, a situației din fiecare organizație ne dă posibilitatea nouă instructorilor, să găsim veriga principală a muncii, să inițiem deci o astfel de acțiune care să aibă puterea, influența, de a ridica întreaga activitate a organizației U.T.M. respective.

Cînd am mers pentru prima dată ca instructor în comuna Vaida-Recea, nu mi-a trebuit mult timp ca să-mi dau seama că activitatea organizației U.T.M. era extrem de slabă. De luni de zile utemiștii de aici nu trăiau acea viață intensă, specifică tineretului, cu care mă obișnuisem în organizațiile în care muncisem ca instructor.

„— Ce să fac? Cu ce să încep ca să pot determina cît mai curînd o schimbare radicală, în bine, în munca acestei organizații?" — iată ce gînduri mă frămîntau la început.

Am găsit răspuns la frămîntarea mea, tot din discuțiile pe care le-am avut cu nenumărați tineri. Marea majoritate din cei cu care am stat de vorbă mi-au mărturisit într-un fel sau altul că sînt foarte dornici să organizeze și la ei în comună o bogată activitate artistică-culturală.

De aici mi-a venit ideea organizării dintru început a unei consfătuiri cu utemiștii și neutemiștii pe tema: „Activitatea noastră cultural-artistică".

Nu mai știu care anume dintre ei s-a ridicat și a propus ca tinerii să muncească voluntar la terminarea amenajării căminului cultural din comună. Știu însă că propunerea a fost primită cu mult entuziasm. După adunare, tinerii s-au apucat cu nădejde de muncă. Utemistul Gheorghe Milea și Ion Rohat au cărat cu căruțele lor materiale de construcții. Alții au ajutat la terminarea diferitelor lucrări de zidărie. Fetele s-au dovedit și de data aceasta a fi strașnice gospodine; au curățat podelele, ușile, geamurile și astfel parcă fără să-ți dai seama, fără să știi cînd, în Vaida-Recea s-a ridicat căminul cultural în care astăzi tinerii au posibilitatea să cînte, să joace, să se distreze, să țină adunări, să asculte conferințe etc.

...Într-o zi, împreună cu Ion Cebuc, secretarul organizației U.T.M din comună, am recitit procesul verbal al adunării generale. „Nu avem dirijor. Vrem să facem un cor, dar cine să-l dirijeze?" — spusese o tînără în adunare.

Iosif Boieru, directorul căminului cultural, ne-a scos din încurcătură. Cunoștea în Vaida-Recea un învățător, pe tovarășul Tudor Răceanu, care nu numai că se pricepe să-i învețe pe tineri să cînte, să pregătească o scenetă sau să recite versuri dar, după ce am discutat cu el, ne-am dat seama că este foarte bucuros să ajute să se pună pe picioare o echipă de artiști amatori în sat.

In cinstea zilei de 23 August, în căminul frumos amenajat, tinerii și tinerele din Vaida-Recea au prezentat primul lor program artistic. Echipa tinerilor artiști amatori a făcut și unele deplasări în comunele de prin împrejurimi. Ea a devenit oaspetele drag al multor utemiști și tineri care nu au încă o echipă artistică în satul lor.

E de prisos să spun că astăzi, în Vaida-Recea, activitatea utemiștilor, înviorată cîndva prin crearea echipei artistice, s-a extins foarte mult.

Cu fiecare deplasare mă bucura faptul că activitatea tineretului de aici, s-a înviorat, că utemiștii nu mai stăteau nepăsători la acțiunile obștești din comună. Eram însă convins că membrii comitetului U.T.M. trebuiau ajutați și pe mai departe în munca lor.

Odată cu înviorarea activității organizației U.T.M. au fost antrenați la muncă și o serie de tineri neutemiști, ca Victoria Paparad, Eleonora Stroe și alții, care în ultima vreme au cerut să fie primiți în U.T.M. Acum se numără printre membrii activi ai acestei organizații de bază.

Așa s-a ajuns ca organizația U.T.M. din Vaida-Recea să desfășoare o activitate bogată, multilaterală. Cercul politic condus de Roseta Zăgan și-a început cu bine activitatea. Atît propagandista cît și cursanții și-au propus să facă din el un cerc politic fruntaș pe raion. Utemiștii sînt hotărîți să-și aducă și ei contribuția alături de comuniști la crearea primei întovărășiri agricole din comuna lor, și sînt convins că pe cuvîntul acestor tineri se poate pune bază.

...Pe la începutul activității mele de instructor, atunci cînd mergeam în organizațiile de bază, aveam impresia că toate problemele sînt peste tot la fel, că ele se pot rezolva uniform. În realitate însă viața a dovedit că fiecare organizație își are specificul ei, că în fiecare există o verigă principală a muncii care trebuie descoperită, de la care trebuie pornit neapărat atunci cînd vrem să ridicăm munca unei organizații U.T.M. rămase în urmă. E de la sine înțeles că în această privință trebuie să ținem seama de dorințele și cerințele tinerilor. Așa spre pildă, mie mi-a făcut impresia că în Vaida-Recea principala problemă spre care trebuia să ne îndreptăm toată atenția — într-o perioadă în care nu se făcea mai nimic pe linie de organizație — a fost activitatea cultural-artistică. Și acum, după o perioadă de timp văd că n-am greșit de loc procedînd astfel.

ALEXANDRU GATEJ
instructor al Comitetului raional U.T.M.-Făgăraș, regiunea Stalin

Înconjurat de prieteni

(Urmare din pag. I-a)

aleargă ca sunetul. Vasile Eftimie, cu numeroase abateri de la disciplină, care fura, fugea de la lucru, a fost exclus din șantier. Intreaga tabără a votat pentru înlăturarea lui. Poate și pe el acum o să-l... Cînd au vrut să-l excludă pe Berea Gheorghe, secretarul U.T.M. i-a luat acestuia apărarea. Mama lui Berea a venit pe șantier cu lacrimi în ochi, rugînd să se mai facă „o ultimă încercare". Brigadierii au hotărît să rămînă și acum Berea e altul. Dar pentru el, Alexandru, cine să intervină? Doar îi mințise pe toți!

— Las lista deschisă. Ai cuvîntul, tovarășe Constantin.

Cel strigat s-a ridicat și a început să vorbească. Gesticula cu mîna dreaptă în care ținea boneta de brigadier și se uita mereu la la Alexandru.

— Brigada noastră ar fi putut să devină fruntașă pe șantierul conductei de apă Prut-Iași. Din pricina lui însă stăm prost cu planul. Ne-a mințit. Spunea că ne face pontajul și el era în altă parte. De ce a mințit? Credea că-i vom lua fata? (hohote în sală). Nu rîdeți, căci nu-i de veselie. Să se însoare sănătos. Dacă mă invită la nuntă am să joc bucuros (alte rîsete).

— Spune-i mai bine că nu admitem să mintă (o voce).

— Brigadierul trebuie să fie cinstit (o altă voce).

— Nu mă întrerupeți! Sigur! Așa, cinstit. Alexandru a recunoscut în ultimul timp și a făgăduit că se va îndrepta, dar asta nu-i destul. Trebuie pedepsit!

Pedepsit! Lui Alexandru parcă i se sparseră timpanele. ...Și Natalia doar de atîtea ori i-a spus să...

— Aveți însă în vedere — se ridică altul — că a fost cel mai bun responsabil de brigadă. De la el am învățat noi cele mai frumoase cîntece. Cu el am făcut în fiecare dimineață exerciții de înviorare. Ne-a învățat să fim ordonați. Cu organizarea lui am reușit să cîștigăm un salariu frumos. Eu zic...

— Nu mai zi nimic. Ce-i iei tu apărarea? Știm noi ce-a făcut. Dacă n-ar fi fost băiat bun înainte, crezi că-l mai discutam în consfătuire?

— ...să-i intre în cap că trebuie să fie cinstit...

— ...dacă-ar fi avut încredere în noi...

— ...să tragă folos...

Într-un tîrziu secretarul comitetului U.T.M. se ridică și anunță, privindu-l țintă pe Alexandru.

— Deci, tovarăși, în urma dezbaterilor se hotărăște să se retragă tovarășului Alexandru Adobroaia pe timp de o lună de zile funcția de responsabil al brigăzii a II-a. În acest timp el va avea prilejul să arate că merită încrederea colectivului.

Brigadierii făcură loc lui Alexandru. Acesta plecă. Undeva pe aproape îl aștepta Natalia. De mîine va fi altfel. De ce de mîine? Chiar de acum, din seara asta.

Expoziția lucrărilor extrașcolare ale studenților

Petru Comarnescu

Socotim bine inspirată ideea de a se expune în public lucrările extrașcolare ale studenților de la institutele noastre de arte plastice. Aceasta asigură viitorilor artiști un prețios contact cu masele mai largi ale iubitorilor de artă, ceea ce este spre folosul tuturor. Tinerii artiști au astfel putința de a-și verifica însușirile, neajunsurile și limitele, iar publicul, la rîndul lui, poate căpăta o mai mare încredere în posibilitățile creatoare ale poporului nostru, care mereu dă la iveală talente noi, energii noi, cărora li se asigură condiții din ce în ce mai prielnice de dezvoltare.

Actuala expoziție a studenților de la Institutul „Nicolae Grigorescu" deschisă în sălile fostului muzeu Kalinderu (str. Dr Sion 2) dă încă odată temei acelora care susțin că în artele plastice sîntem un popor dăruit din belșug cu simțămîntul culorilor vii și armonioase sau al formelor sculpturale adîncite cu măsură și cu înțelegerea rostului lor în spațiu. Talentele nu ne-au lipsit niciodată, dar rareori s-au bucurat ele de atîta încurajare și înțelegere ca în prezent. Rămîne ca talentații artiști să-și dovedească și în viitor devotamentul față de profesiune și față de cerințele vremii lor, cărora se cuvine a le răspunde cît mai temeinic. Fără o muncă îndelungată și necurmată, întreprinsă cu abnegație și spirit critic, talentul se irosește și numeroase sînt cazurile cînd bune începuturi s-au pierdut în neantul indolenței ori s-au împotmolit într-o mediocritate mai mult sau mai puțin îngîmfată și teribilistă.

Nu este lesne să judeci pe începătorii într-ale artelor cînd știi prea bine că unii se afirmă dintru început într-un mod izbitor, pe cînd alții (poate mai înzestrați uneori) se formează mai anevoie și nu-și dau măsura decît după ani de nedesmințită ucenicie. În ultimii trei ani ai scurtei și nefericitei sale vieți, Andreescu a făcut un salt creator aproape incredibil, pe cînd Băncilă, după bune începuturi și o susținută dezvoltare, și-a irosit partea a doua a vieții în lucrări mult inferioare celor dinainte. Petrașcu și Palady s-au dezvoltat an de an, după serioase începuturi, constituind pilde de continuă și intensă depășire, pe cînd pictori ca Verona, Ștefan Popescu, Eustațiu Stoenescu s-au repetat la nesfîrșit după făgăduitoarele debuturi.

Spunem toate acestea pentru a nu da prilej de îngîmfare unora dintre tinerii expozanți, pe care îi prețuim, cum nici prilej de descurajare celor pe care îi vom critica sau nu îi vom menționa. Viitorul ar putea să ne joace renghiul în aprecierile pe care le facem, căci nu-i totdeauna adevărat că ziua bună se cunoaște de dimineață. Prin urmare vom descrie zorile așa cum se înfățișează în prezent, amintind că lucrările oglindesc numai îndeletnicirile studenților în orele libere, cînd ei fac exerciții sau studii, fie pentru a-și împlini unele lacune, fie pentru a-și complecta educația practică primită în școală. Se observă că în expoziție predomină portretul, peisajul și natura moartă, ceea ce se explică prin faptul că acestea sînt studii pregătitoare pentru marea sinteză cerută de compoziții. În școală se pregătesc, de pildă, mari compoziții cu teme sociale, care cer un studiu îndelungat și sînt mai importante pentru realizarea unui artist decît peisajul și natura moartă. Dar tocmai dat fiind pretențiile mai mari ridicate de compoziția tematică, numai unii studenți s-au încumetat să expună încercările lor de compoziție lucrate în timpul liber. Bine ar fi fost ca un număr cît mai mare dintre viitorii artiști să fi prezentat în actuala expoziție lucrări ancorate în realitatea zilelor noastre, încercări de compoziție cu teme sociale.

În pictura expusă ne-au atras atenția operele a o seamă de studenți în frunte cu C. Nițescu, Doru Setran, Ecaterina Predescu și Eftimie Modîlcă. *Cărare în codru*, peisajul lui C. Nițescu (anul III), lucrat cu unele vădite înrîuriri venite de la Petrașcu (strălucirea și suculența pastei, felul de a modela formele etc.) are o remarcabilă consistență plastică. Monumentalitatea codrului, frumusețea priveliștii, solida construcție a arborilor și a celor două siluete — mama și copilul — coloritul sobru și totuși viu sînt calități care vădesc un adevărat artist. Acorduri îndrăznețe găsim în scena *La prășit*, unde țărăncile sînt văzute în toiul muncii, deci în poziții mai greu de redat. Paletă interesantă vădește și peisajul aceluiași student, dar aici vegetația din primul plan nu se acordă cu restul, iar fundalul de munți albăstrii este lipsit de consistență. Doar arborii, aici cu crengi subțiri, parcă de răchite tinere, au viață. *Peisajul* cu case și arbori pe un fond albastru mat, lucrarea lui Doru Setran (anul IV), izbutește să creeze o sugestivă atmosferă discretă, plină de poezie, în surdină. Pictorul vădește calități și pentru compoziția decorativă, în sensul lui Pallady.

Prînzul cîmpenesc, pictat de Ecaterina Predescu, dovedește o bună stăpînire a mijloacelor compoziționale. Oamenii au viață și sînt surprinși în atitudini caracteristice, datorită atît desenului cît și coloritului viu, pastei plină de sevă. Mai puțin izbutite sînt florile, prea înghesuite și urît orînduite în cadru, deși nici aici nu lipsesc calități coloristice. *Spălătorese la rîu*, *Porumbeii mei*, *Țărănci* și *Cariera de piatră*, lucrările lui Eftimie Modîlcă (anul III), arată variate posibilități compoziționale. Tînărul pictor știe să observe realitatea și să o oglindească în plăcute armonii cromatice. În pastel și acuarelă, Etel Lucaci (anul IV) expune patru lucrări pline de sensibilitate, în care viziunea peisajistică (priveliști de la Tulcea) este exprimată cu o temeinică înțelegere a tehnicilor respective.

Este interesantă această căutare în adîncime a resurselor tehnice, această străduință de dobîndire a unui meșteșug cert și faptul îl constatăm și la Eugen Mihăescu (anul III), care prezintă cîteva flori (circiumărese) prin tonalități foarte apropiate, deci nu prin contraste izbitoare și căutînd ca fiecare petală, și apoi floarea însăși, să capete o consistență cît mai reală. Artistul pare a fugi de efectele ușoare, iar seriozitatea procedeelor sale ne duce cu gîndul la anemonele lui Luchian, care desigur că i-au slujit ca model și îndemn. Peisajul în ulei *Toamnă* și pastelul *Botoșei* ne complectează imaginea unui tînăr artist care a apucat pe drumuri mai spinoase și mai pretențioase, din care ar putea ieși însemnate creații. Ștefan Guleș descrie priveliști din picturala noastră Bucovină, încă prea puțin explorată plastic și cele două peisaje de la Voroneț și Humor, mai ales tîrgul, deși încă sub formă de schiță, sugerează viața și specificul atmosferei de acolo.

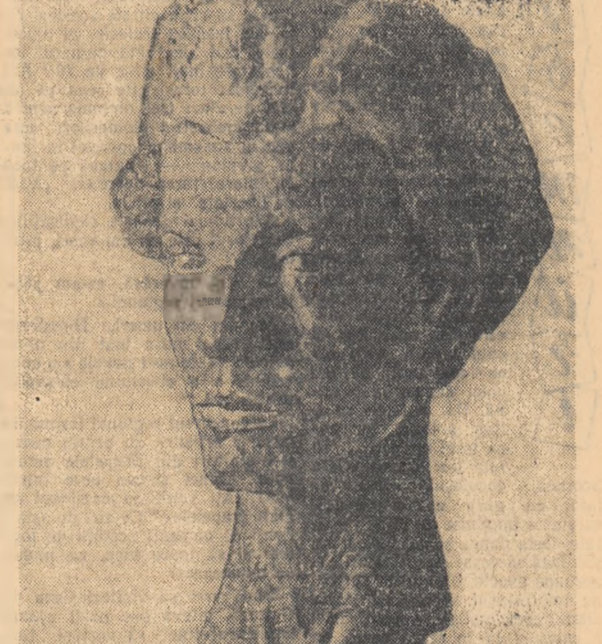
Natura moartă cu pepeni de Silvia Grosu (anul V), *peisajul urban* și *caiele* expuse de Mihaela Nica (anul V), *portretul mamei* (înrîurit de portretistica lui C. Baba) și *peisajul* pictate de D. Grigoraș, *peisajul de la Tulcea* de C. Flondor, *Macii* de Alexandru Winterfeld, dovedesc bune posibilități plastice, ca și unele lucrări de Bogdan Stihi (*La arie*), Victor Mihăilescu (*Peisaj*), Ludovic Bardocs (*Pe gînduri*), Maria Mihalache (*Case*) sau acuarelele și tempera expuse de Ivona Vlăduț și Sergiu Georgescu. *Natura moartă* a lui Ion Brodeală (anul VI) are un colorit transparent și armonios, dar îmbinarea obiectelor ne pare cam arbitrară, căci a alătura un pepene galben, un cuțit și o glastră cu flori (albe) nu creează acea atmosferă unitară și inspiratoare pe care o găsim la Petrașcu, Pallady sau Ciucurencu. Un afiș inteligent conceput și ingenios realizat expune B. Teodorescu. Este însuși afișul expoziției studențești, în care paleta sugerează chipul unui student la belle-arte, iar pensulele par totodată niște torțe. Literele sînt decorativ orînduite în economia imaginii.

Și în sculptura expusă se afirmă cîteva talente și uneori o aprigă luptă cu materia pentru a obține expresii grăitoare. *Țăranul muncitor* al lui Victor Roman (anul III) are soliditatea necesară sculpturii și artistul știe să găsească expresia cuvenită întregii figuri. Forța expresivă din această lucrare, îndreptată spre monumental, o găsim mai puțin în statuia ecvestră *De strajă*, unde și calul și ostașul sînt înfățișați cam convențional.

Pe cînd Beethovenul cioplit de-a dreptul în marmoră de către tînărul artist Ion Duman (anul IV) are adîncă expresivitate umană și se înscrie frumos în spațiu, *Țăranca* lui în gips patinat ne pare grotescă (capul, prea mare față de trup, este tratat cu stîngăcie, iar îmbrăcămintea, migălos modelată, nu are nimic din linia și armoniile portului țărănesc).

E foarte viu și grăitor *Portretul* lucrat de V. Gorduz (anul III), construit și modelat cu o mare sensibilitate și fără nimic convențional. Poate că dacă artistul, în dorința sa de a plăsmui un chip cît mai viu, nu ar fi lăsat buzele întredeschise și ar fi făcut ochii plini, rezultatul ar fi fost și mai bun. *Cosașul*, care aparține plasticii mici și unde elementul decorativ își are un rost vădit, pare dezarticulat în felul cum este înfățișat de către sculptor. Aici V. Gorduz se arată a nu avea încă știința desfășurării formei în spațiu, nesocotind necesitatea ca forma să fie cît mai unitară și mai organică. Totuși, chiar această lucrare nerealizată vădește unele însușiri pentru sculptura decorativă.

Ceea ce este remarcabil la unii dintre tinerii sculptori este că în portret ei reușesc a fi expresivi, a exprima psihologia caracteristică modelului, fără a cădea în banalitate și convenționalism, ci construind forme vii, care au un aspect atrăgător prin orînduirea generală cît și prin modelaj. La unii se vădește chiar o oarecare stilizare decorativă, care nu este deloc incompatibilă cu realismul. Aceasta este adevărat și pentru chipurile lucrate de Duman și Gorduz, ca și pentru capul de fată, plin de sensibilitate și viață, construit de George Apostu (anul III) sau celălalt intitulat *Silvia*, opera lui Iosif Constantin (anul III). Mai obișnuit tratat, dar nu fără calități plastice, este portretul semnat de Anton Eberwein (anul I). Portrete meritoase a expus și studentul coreean Lion Kien Pak (anul V) și anume *Fetiță coreeană* și *Coreean*, ale căror expresie psihologică putea fi însă și mai adîncită. O figură de țăran răzvrătit înfățișează V. Aciobăniții, în lucrarea intitulată *1907*, unde mișcarea și avîntul sînt mai viu redate decît expresia chipului, cam grandilocventă. Alte lucrări de Silvia Radu, I. Olteanu și Ion Buzdugan ne-au părut mai puțin concludente.

GEORGE APOSTU — *PORTRET*

Nu pe atît de izbutite sînt compozițiile sculpturale cu mai multe personaje și reliefurile, unde se cere o mai mare experiență, o adîncire a expresiei umane și o știință compozițională pe care lucrările expuse nu o au nici de departe, deși tocmai compozițiile monumentale sînt cele mai necesare vremii noastre și aici sforțările profesorilor și studenților ar trebui să se concentreze mai temeinic.

Ar fi de discutat, în realizările și lipsurile pe care le dovedesc studenții, și ceea ce li se predă și cum li se predă, dar chestiunea aceasta depășește cadrul unei cronici plastice, care are menirea de a judeca doar ceea ce se expune. Iar din ceea ce se expune se vădește și din partea școlii, și din partea studenților, o mare rîvnă creatoare, care în anumite privințe este mai mult decît făgăduitoare.

DE PESTE HOTARE

SĂRBĂTORIREA ZILEI MONDIALE A TINERETULUI ÎN R. D. GERMANĂ

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite: Tineretul şi toţi oamenii muncii din Republica Democrată Germană au sărbătorit la 10 noiembrie Ziua mondială a tineretului.

Cu prilejul Zilei mondiale a tineretului Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German a dat publicităţii un apel adresat tineretului din R.D. Germană.

Tineretul din Republica Democrată Germană, se spune în apel, sărbătoreşte această zi sub semnul solidarităţii şi prieteniei frăţeşti cu tineretul din întreaga lume care luptă pentru pace şi independenţă.

In apel este condamnată cu vehemenţă agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului precum şi organizarea putchului contrarevoluţionar din Ungaria.

Cea mai bună contribuţie a noastră la cauza asigurării păcii în ţara noastră şi în întreaga lume se spune în apel, este de a consacra toate forţele construcţiei socialiste, apărării tinerei noastre republici. Noi, tineretul Republicii Democrate Germane, sprijinim cu fermitate guvernul nostru şi ne pronunţăm cu fermitate pentru construcţia socialistă, pentru prietenia de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică.

Deschiderea celei de a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 12 (Agerpres). — La 12 noiembrie, ora 15 (ora New York) la New York s-a deschis cea de a 11-a sesiune ordinară a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Pe ordinea de zi preliminară care urmează a fi aprobată de Adunare, figurează peste 70 de probleme. Printre acestea se află probleme atît de însemnate ca de exemplu: Reglementarea, limitarea şi reducerea proporţională a tuturor forţelor armate şi a tuturor tipurilor de armament; încheierea unei convenţii internaţionale cu privire la reducerea înarmărilor şi interzicerea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte arme de exterminare în masă; raportul Comisiei pentru dezarmare; problema agresiunii împotriva Egiptului; problema algeriană şi o serie de alte probleme în legătură cu lupta de eliberare a popoarelor coloniale. Printre aceste probleme un loc destul de important ocupă problema cipriotă care a devenit deosebit de acută deoarece teritoriul Ciprului a fost folosit de Anglia şi Franţa drept cap de pod pentru agresiunea împotriva Egiptului.

Un loc deosebit printre cele mai importante probleme care vor fi dezbătute în cadrul Adunării Generale îl ocupă problema restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite. Din cauza piedicilor artificiale create de delegaţia S.U.A. şi delegaţiile altor cîtorva ţări, această problemă nu a fost reglementată timp de mulţi ani, şi cel mai mare stat din Asia — R. P. Chineză — rămîne nereprezentat la O.N.U., iar locul său în O.N.U. îl ocupau şi îl ocupă persoane care nu reprezintă pe nimeni.

La insistenţa puterilor occidentale, pe ordinea de zi preliminară a fost inclusă de asemenea aşa numita problemă cu privire la situaţia din Ungaria, problemă pe care aceste puteri intenţionează în mod vădit s-o folosească la maximum pentru a abate atenţia de la acţiunile lor agresive împotriva Egiptului şi pentru a învenina atmosfera la Adunarea Generală.

Solidaritatea popoarelor cu lupta dreaptă a Egiptului

Declaraţia unui purtător de cuvînt al guvernului egiptean

CAIRO 11 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al guvernului egiptean a făcut următoarea declaraţie: „Comandamentul aliat anglo-francez a anunţat că numărul victimelor din rîndurile populaţiei civile la Port-Said nu ar depăşi 100 de persoane şi că acest număr ar cuprinde şi pe răniţi. Această afirmaţie falsă a inamicului dovedeşte cît de departe a mers el în încercarea de a ascunde atrocităţile, acţiunile nedemne şi cele mai inumane săvîrşite de el, încălcînd chiar şi cele mai elementare principii şi drepturi ale omului. Forţele inamice au bombardat din aer şi de pe mare oraşul şi populaţia civilă lipsită de apărare. Ele au distrus multe case. Corespondenţii de presă străini au fost martorii distrugerii de case şi pieirii unui mare număr de civili. Toate aceste fapte constituie o dovadă incontestabilă a falsităţii afirmaţiilor inamicului".

Un comunicat al înaltului comandament al forţelor armate egiptene

CAIRO 11 (Agerpres). — Înaltul comandament al forţelor armate egiptene anunţă că la 10 noiembrie un autocamion inamic s-a apropiat de poziţiile egiptene. Soldaţii care se aflau în autocamion au deschis focul asupra unui post egiptean, care a ripostat imediat. In urma schimbului de focuri doi soldaţi ai inamicului au fost ucişi.

In seara zilei de 9 noiembrie, două avioane ale inamicului au executat zboruri de recunoaştere deasupra poziţiilor egiptene în regiunea Ismailia. Forţele armate egiptene au deschis focul doborînd cele două avioane inamice.

Şedinţa Consiliului de Miniştri al Egiptului

CAIRO 12 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 11 noiembrie a avut loc o şedinţă a Consiliului de Miniştri al Egiptului prezidată de Gamal Abdel Nasser, preşedintele Republicii. Potrivit relatărilor presei, Consiliul de Miniştri a hotărît să trimită la 15 noiembrie o delegaţie egipteană în frunte cu Mahmud Fawzi, ministrul Afacerilor Externe, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

După şedinţă Fawzi a anunţat apropiata sosire la Cairo a generalului Burns, şeful statului major al observatorilor O.N.U. în Palestina, pentru a duce tratative în legătură cu activitatea sa ca şef al forţelor internaţionale de poliţie.

Poporul indonezian sprijină Egiptul

DJAKARTA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 noiembrie a avut loc în oraşul Sukabumi (Java de vest) un miting de masă în sprijinul luptei poporului egiptean împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene.

In cadrul mitingului preşedintele Indoneziei Sukarno, a rostit o cuvîntare. Indonezia, a declarat el, nu numai că condamnă agresiunea Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului, dar va lupta cu toate forţele pentru preîntîmpinarea primejdiei unui al treilea război mondial.

Cei 1.600.000.000 oameni din ţările Asiei şi Africii, a spus preşedintele, sînt în unanimitate hotărîţi să colaboreze pentru a apăra pacea în lupta împotriva imperialismului şi colonialismului. Pe poziţiile luptei împotriva imperialismului se situează ferm Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi alte ţări socialiste. Majoritatea covîrşitoare a omenirii se pronunţă pentru pace, pentru preîntîmpinarea războiului. Sukarno a chemat poporul indonezian să acorde cel mai larg sprijin Egiptului.

Conferinţa ţărilor semnatare ale pactului de la Colombo

DELHI 12 (Agerpres). — Agenţia Associated Press anunţă că la 12 noiembrie s-a deschis la Delhi conferinţa ţărilor semnatare ale pactului de la Colombo. La conferinţă participă prim miniştrii Indiei, Birmaniei, Ceylonului şi Indoneziei. Pakistanul, a 5-a ţară semnatară a pactului de la Colombo nu şi-a trimis reprezentant la conferinţă.

Conferinţa va examina situaţia internaţională şi în special situaţia din Orientul Mijlociu.

Generalul Burns a sosit la Cairo

CAIRO 12 (Agerpres). — La 12 noiembrie a sosit la Cairo, generalul Burns, şeful statului major al observatorilor O.N.U. în Palestina, numit comandant al forţelor de poliţie internaţională în zona Canalului de Suez. Burns a fost primit de preşedintele Egiptului Nasser.

La tratativele care au avut loc a fost de faţă Mahmud Fawzi, ministrul afacerilor externe al Egiptului.

Potrivit unei ştiri a centrului de informaţii al O.N.U. la Cairo, Burns urmează să se înapoieze în aceiaşi zi la Ierusalim.

Ajutor prietenesc

● După cum anunţă postul de radio Mecca, regele Arabiei Saudite a transmis societăţii egiptene de Semilună Roşie 2.000.000 de dolari pentru ajutorarea victimelor agresiunii anglo-franco-israeliene.

● La 11 noiembrie, în cadrul primei şedinţe plenare a Comitetului popular chinez de sprijinire a Egiptului în lupta sa împotriva agresiunii, a fost adoptată o hotărîre cu privire la crearea organelor pentru înregistrarea militarilor voluntari, a muncitorilor sanitari, a tehnicienilor şi specialiştilor din transporturi, care şi-au exprimat dorinţa să plece în Egipt pentru a acorda ajutor poporului egiptean în lupta sa împotriva agresiunii.

La şedinţă s-a hotărît să se creeze organe pentru stringerea de fonduri materiale.

Go Mo-jo, a fost ales preşedinte al Comitetului popular chinez de sprijinire a Egiptului în lupta sa împotriva agresiunii.

● In cadrul unei şedinţe care a avut loc la Berlin a unor fruntaşi de seamă ai vieţii publice, a membrilor guvernului Republicii Democrate Germane, a unor reprezentanţi ai ştiinţei, artei şi ai sindicatelor, a fost constituit un „Comitet pentru acordarea de ajutor prietenesc Egiptului". Prof. Brugsch a fost ales preşedintele comitetului.

Mitinguri de protest în U.R.S.S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: In întreaga Ţară Sovietică continuă mitingurile de protest împotriva agresiunii imperialiste în Egipt.

La mitingul care a avut loc la uzina „Kompressor" din Moscova, frezorul A Potapov a declarat: Oraşele şi centrele populate ale Egiptului au fost supuse unor bombardamente barbare, a curs sîngele fiilor curajoşi ai Egiptului. Popoarele din întreaga lume cer ca Anglia. Franţa şi Israelul să înceteze acţiunile de cotropire împotriva poporului egiptean şi să-şi retragă trupele de pe teritoriul Egiptului. Noi spunem colonialiştilor: Afară din Egipt!

Retragerea imediată a trupelor agresorilor au cerut-o în cadrul unui miting membrii colhozului „Voroşilov" din regiunea Moscova.

În cadrul unor mitinguri şi adunări, minerii din Donbas, muncitorii de la uzinele metalurgice din regiunea Niprului, oamenii muncii din agricultură, muncitorii forestieri condamnă cu energie pe cotropitorii imperialişti, şi cer retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului.

Oamenii muncii din Uzbekistan întind o mînă prietenească poporului egiptean. In cadrul unor mari mitinguri care au avut loc la 11 noiembrie la Taşkent, muncitorii şi funcţionarii au cerut traducerea imediată în viaţă a rezoluţiei sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la retragerea trupelor agresorilor din Egipt.

La Baku a avut loc un miting al oamenilor de ştiinţă din R.S.S. Azerdbaidjană. Preşedintele Academiei de Ştiinţe din Azerbaidjan, M Aliev, a arătat că oamenii de ştiinţă din republică sînt unanimi în indignarea lor împotriva samavolniciei şi actelor de violenţă ale agresorilor imperialişti.

Să plece agresorii de pe pămîntul egiptean! — sub această lozincă s-a desfăşurat mitingul colectivului uzinei de reparaţii mecanice din Alma-Ata.

Postul de radio „Europa liberă" cuib de instigatori şi asasini

In lumea interlopă novicelui i se dă un sfat: să nu facă zgomot la locul crimei şi să lucreze cu mănuşi. Totodată i se atrage atenţia asupra riscului meseriei şi asupra faptului că odată tot o să i se înfunde.

Probabil că aceloraşi predici au fost supuşi şi gangsterii lansaţi în lume sub masca de colaboratori ai postului de radio „Europa liberă". Dar cum meseria lor e tocmai să facă zgomot, sfaturile nu le-au fost prea folositoare, iar riscul a crescut. Odată trebuia să li se înfunde. Evenimentele din Ungaria au atras atenţia opiniei publice asupra activităţii criminale a instigatorilor de la emisiunile acestui post de radio aflat — şi nu din întîmplare — la München — leagănul hitlerismului.

In zilele în care contrarevoluţionarii dădeau lovituri, masacrau populaţia, jefuiau magazinele şi casele, comiteau pogromuri fără egal, domnii de la „Europa liberă" asmuţeau pe bandiţi, îi instigau să săvîrşească crimele bestiale de care lumea a luat cunoştinţă cu mînie şi indignare De la acest post care, cu cîteva luni în urmă lansa baloane cu manifeste şi arme destinate agenţilor din ţările de democraţie populară, au pornit cele mai crude îndemnuri pentru asasinii azmuţiţi de cercurile imperialiste. În zilele tragice ale evenimentelor din Ungaria, emisarii postului fascist de la München plătiţi din fondurile de spionaj ale serviciului secret american se plimbau prin Ungaria, relatau cu deosebită plăcere cruzimile săvîrşite de bandele contrarevoluţionare, transmiteau zi şi noapte apeluri ticăloase care încurajau bestialităţile. Şi cînd poporul maghiar a pornit hotărît să reprime contrarevoluţia acelaşi post retransmitea pe bandă de magnetofon emisiunile posturilor de radio clandestine ale contrarevoluţionarilor demascîndu-se ca inspiratori şi susţinători făţişi ai criminalilor.

În ultimele două zile presa şi opinia publică vest-germană protestează puternic împotriva activităţii criminale a postului de radio american „Europa liberă" care se află pe teritoriul german. „Freies Wort", organul central al partidului liber democrat, scrie că propaganda agresivă a acestui cuib de criminali poartă o mare vină pentru vărsarea de sînge din Ungaria. Partidul liber democrat din Germania a cerut guvernului de la Bonn să retragă postului de radio „Europa liberă" autorizaţia de funcţionare. Serviciul de presă al acestui partid a arătat că postul „Europa liberă" este subvenţionat de S.U.A. şi transmite de ani de zile programe în limbile ţărilor din Europa de răsărit, în cadrul cărora instigă la activitate subversivă şi la rebeliune împotriva regimului de democraţie populară din aceste ţări. Acestor proteste li s-a alăturat cererea preşedintelui grupului de deputaţi al Blocului pe întreaga Germanie care a cerut să se pună capăt „emisiunilor iresponsabile" ale acestui post de radio. La acestea s-au adăugat şi declaraţiile corespondenţilor străini sosiţi în Germania occidentală din Ungaria, care după cum precizează Agenţia France Press au arătat că „postul de radio Europa liberă este în parte răspunzător pentru masacrele de la Budapesta".

Guvernul de la Bonn a fost silit în urma presiunilor opiniei publice să anunţe că va lua măsuri pentru „controlarea" emisiunii postului de radio, aşa numit „Europa liberă". Nu era de altfel nici pînă acum un secret, faptul că această „Europă mincinoasă" se ocupă cu treburi necurate şi este o oficină de calomnii. Fugarii şi trădătorii din ţările de democraţie populară şi-au găsit de mult adăpost şi ocrotire la acest post de radio de unde calomniază şi instigă la acte criminale îndreptate împotriva regimurilor de democraţie populară. Este cunoscut faptul că de la acest post de radio s-au adresat. In emisiunile în limba romînă, apeluri la delapidări, jafuri şi hoţii pentru a submina economia ţării noastre. Este cunoscut faptul că la microfonul înveninat al acestui post de radio au vorbit oameni cu conştiinţa pătată, transfugi şi trădători de teapa lui Gafencu, Eftimie Gherman, Vişoianu şi alţii. Toate aceste acţiuni odioase demonstrează rolul murdar pe care-l joacă uzina de calomnii de la München.

Ce scop are, şi pe cine reprezintă postul de radio „Europa liberă" o spune ziarul „La Libre Belgique". Ziarul belgian recunoaşte că Europa liberă are menirea de a iniţia acţiuni provocatoare împotriva ţărilor de democraţie populară. „Europa liberă" este o instituţie americană... înfiinţată de americani, diplomaţi în retragere, industriaşi, financiari şi care se bucură şi de sprijinul unor cadre militare în rezervă şi oameni politici". Că acestui post i se acordă o deosebită importanţă în acţiunile provocatoare de subminare a regimurilor de democraţie populară o dovedesc două fapte citate de acelaşi ziar. Pentru finanţarea armatei de diversionişti din jurul postului de radio se dau zece milioane dolari anual. Acest post de radio, cuib de calomnii şi aţîţări are la München „un imobil imens cu 400 de birouri, 21 de studiouri, 29 de posturi de emisie puternice în jurul oraşului şi o armată de 1300 de colaboratori".

După cum se vede această fabrică de minciuni, calomnii şi instigări se bucură de un ajutor masiv din partea unor cercuri americane în scopul de a sprijini politica lor de forţă şi agresiune prin crearea de discordii şi diversiuni. Din desfăşurarea evenimentelor din Ungaria s-a văzut că imperialiştii au mizat din plin pe banda de diversionişti şi criminali care au făcut tot posibilul să nu-şi dezamăgească stăpînii

Postul „Europa liberă" s-a demascat odată mai mult ca o oficină de criminali şi instigatori. Acum lucrul acesta e cunoscut şi de cercuri largi din Germania Occidentală care nu sînt dispuse să ţină la piept cuibul de şerpi de la München Asasinii şi calomniatorii de la aşa zisă „Europa liberă" trebue să închidă dugheana şi să tacă. Crimele pe care le-au patronat în Ungaria apasă greu pe umerii lor. Ei trebuie să fie opriţi să mai calomnieze şi să mai instige.

AL GIRNEAŢA

Scurte ştiri

GENEVA. — La sesiunea Comitetului Energiei Electrice, din cadrul Comisiei Economice pentru Europa, care a avut loc la Geneva între 8—10 noiembrie 1956, delegatul R.P.R., Călin Mihăileanu, a fost ales în unanimitate vicepreşedinte al Comitetului Energiei Electrice pe anul 1957.

WASHINGTON. — La 10 noiembrie preşedintele Eisenhower a numit pe Arthur Larson, în prezent subsecretar de stat la departamentul muncii, în postul de director al agenţiei de informaţii a Statelor Unite — care „dirijează războiul rece împotriva comunismului" precum şi emisiunile faimosului post „Vocea Americii"

DAMASC 12 (Agerpres) — După cum a declarat un purtător de cuvînt al comandamentului militar sirian în noaptea spre 12 noiembrie un puternic detaşament al trupelor israeliene a trecut frontiera siriană angajînd lupta cu o unitate militară siriană. În faţa focului puternic al trupelor siriene, detaşamentul israelian a fost nevoit să se retragă în grabă. Lupta a durat 15 minute.

TRIPOLI. — După cum anunţă agenţia United Press, guvernul libian a declarat persoana non grata pe primul secretar al ambasadei engleze din Libia şi a cerut rechemarea lui.

BERLIN. — La 11 noiembrie s-a deschis la Leipzig o expoziţie sovietică consacrată folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. La festivitatea de deschidere au participat membri ai guvernului, cunoscuţi reprezentanţi ai ştiinţei din R.D.G. şi membri ai corpului diplomatic.

Pe întreg cuprinsul Ungariei viaţa îşi recapătă aspectul obişnuit

Cuvîntarea rostită de János Kádár la postul de radio Budapesta

BUDAPESTA 12 (Agerpres).— La 11 noiembrie, primul ministru Janos Kadar a rostit o cuvîntare la postul de radio Budapesta.

Adresîndu-se muncitorilor, ţăranilor, oamenilor muncii, tuturor compatrioţilor, Janos Kadar a spus printre altele: „Pot să vă comunic că pe întreg teritoriul ţării, atît în capitală cît şi în provincie, a fost zdrobit atacul armat făţiş, îndreptat împotriva Republicii Populare Ungare. Marea majoritate a celor care au luat parte la răscoala armată au aruncat armele. Cantităţi mari de arme aruncate sînt acum strînse de organele noastre militare şi civile.

In Budapesta şi pe drumurile care duc din Budapesta spre nord-vest se mai ascund şi rătăcesc unele persoane înarmate sau grupuri mai mici înarmate. Prin împuşcături izolate şi pe furiş, acestea tulbură viaţa paşnică, liniştea şi securitatea maselor, dar sînt făcute inofensive într-un ritm accelerat.

In provincie, munca paşnică este peste tot reluată în ordine. Căile ferate, minele, uzinele şi instituţiile publice şi-au început în bună parte munca. In şcoli au fost reluate cursurile.

Situaţia din Budapesta este mai puţin favorabilă. Deşi şi aici a început munca în birouri, instituţii, la căile ferate, în uzinele din capitală şi mii de oameni au pornit la muncă în uzine importante ca „Ganz", „Beloiannis". „Mavag" şi altele, situaţia din Budapesta a rămas totuşi în urmă faţă de cea din provincie".

Guvernul, a arătat Kadar — în continuare, consideră că — în cîteva zile şi la Budapesta vor putea fi complect lichidate grupurile care trag pe furiş, jefuitorii şi incendiatorii, restabilindu-se astfel în întreaga ţară ordinea legală, condiţie primă şi indispensabilă a muncii paşnice constructive.

In continuare, Janos Kadar a arătat că în faţa guvernului şi a populaţiei stau trei sarcini principale. El a arătat că trebuie asigurată în primul rînd aprovizionarea Budapestei cu importantele cantităţi de alimente şi medicamente trimise de ţările socialiste frăţeşti pentru ajutorarea poporului ungar, precum şi cu cantităţile de alimente trimise din provincie spre capitală.

In al doilea rînd, trebuie rezolvată problema familiilor rămase fără adăpost în pragul iernii, în urma distrugerii unui mare număr de locuinţe în cursul luptelor care s-au desfăşurat la Budapesta. De asemenea, trebuie rezolvate problemele legate de întreruperea producţiei în uzine, în mine, în transporturile publice, pe care o creează acum lipsa de materie primă şi combustibil. Pentru rezolvarea tuturor acestor sarcini trebuie ca toţi să-şi reia cu avînt munca lor de zi cu zi.

Trecînd la analiza tragicelor evenimente care au avut loc la sfîrşitul lunii octombrie şi la începutul acestei luni în Ungaria, Kadar a arătat că la aceste evenimente au luat parte oameni bine intenţionaţi dar că totodată în rîndurile mişcării de mase erau prezente de la început, şi mai tîrziu au trecut din ce în ce mai mult pe primul plan, forţele contrarevoluţionare al căror ţel era nu îndreptarea greşelilor ci răsturnarea Republicii Populare Ungare, răsturnarea puterii poporului muncitor.

Adevărata faţă a contrarevoluţiei a fost însă demascată în faţa întregului popor de către teroarea albă. Tov. Kadar a arătat că în timp ce la Budapesta luptele se aflau în prima etapă, iar în provincie aveau loc demonstraţii izolate în unele locuri — de exemplu în regiunea de peste Dunăre — în special în partea de sud a judeţului Bacs şi pe linia Gyor-Sopron, bande contrarevoluţionare bine organizate asasinau cu bestialitate sute de comunişti, muncitori, simpli ţărani, intelectuali — pe toţi oamenii progresişti pe care puteau să-i prindă Acelaşi lucru s-a repetat în măsură mai mare şi cu şi mai multă violenţă atunci cînd guvernul a ordonat încetarea focului la Budapesta In timp ce în cercurile guvernamentale se flecărea despre coaliţie şi democraţie, iar armele care apărau statul împotriva răscoalei au tăcut a început să se tragă cu tunul împotriva sediului din Koztarsag al comitetului de partid din Budapesta, iar grupuri înarmate intrau în locuinţele oamenilor cu vederi progresiste din Budapesta şi Csepel, răpindu-i sau asasinîndu-i pe loc. La marginea parcului Varoslichet atîrnau de copaci revoluţionari schingiuiţi şi asasinaţi. Nu odată s-a întîmplat ca criminalii fascişti, negăsind acasă pe cel pe care-l căutau, să asasineze întreaga familie a acestuia, necruţînd nici cel mai mic copil.

Aceasta era situaţia la Budapesta la sfîrşitul săptămînii trecute.

Sus, comuniştii erau scoşi din guvern prin tratative şi, în general, mai exista democraţie formală, jos, pe străzi, în case era deja în toi teroarea contrarevoluţionară.

Trebuie să vorbesc despre o chestiune foarte importantă, care ocupă un loc de frunte în problemele care interesează astăzi masele largi ale ţării noastre. Este vorba despre problema fundamentală care ne-a determinat pe mine şi pe mai mulţi colegi de-ai mei, foşti miniştri în guvernul Imre Nagy, să ieşim din acest guvern şi să iniţiem constituirea guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc. Vreau să-mi spun părerea despre problema regimului nostru democrat-popular şi a independenţei noastre naţionale, care astăzi nu pot fi despărţite. Trebuie să adaug că, după cîte ştiu, punctul meu de vedere în această problemă este astăzi pe deplin împărtăşit şi a fost însuşit de către masele conştiente ale oamenilor muncii.

La mijlocul săptămînii trecute a devenit limpede că sînt numai două căi de ieşire din situaţia gravă. Una, de a urma drumul guvernului lui Imre Nagy, care ducea spre prăbuşire, care punea pe primul plan problema retragerii trupelor sovietice şi deci de a privi neputincioşi cum teroarea albă contrarevoluţionară masacrează, întîi la Budapesta, apoi în provincie, masa activă a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor comunişti, apoi pe simpatizanţi şi pe toţi patrioţii democraţi, ca în cele din urmă contrarevoluţia să arunce peste bord guvernul Imre Nagy şi orice guvern bazat pe colaborare democratică, pentru a institui un guvern pur contrarevoluţionar. Acest guvern contrarevoluţionar ar fi nimicit şi ultimele rămăşiţe ale puterii populare, dînd înapoi uzinele, minele, băncile, pămîntul vechilor proprietari, punînd pe grumazul poporului jugul moşierilor, aristocraţilor şi jandarmilor şi restabilind în ţară regimul capitalist-moşieresc. In sfîrşit, după distrugerea forţei poporului, contrarevoluţia ar fi vîndut independenţa patriei noastre imperialiştilor colonialişti. Aceasta a fost una din căile posibile.

Cealaltă cale era de a pune frîu cu toate forţele valului contrarevoluţiei — sprijinindu-ne pe ajutorul trupelor sovietice— să apărăm clasa noastră muncitoare, ţărănimea şi întregul nostru popor, să salvăm de nimicire orînduirea noastră democratică, realizările noastre socialiste şi viitorul nostru, să restabilim orînduirea noastră legală şi constituţională, viaţa paşnică normală, ordinea legală şi să pornim la rezolvarea problemelor urgente şi importante, la tămăduirea rănilor şi la construirea vieţii noastre noi, mai frumoase.

Una din problemele care îşi aşteaptă rezolvarea, a spus în încheiere Janos Kadar, este ca după restabilirea ordinei să ducem tratative cu guvernele ţărilor care au semnat tratatul de la Varşovia, în legătură cu retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul Ungariei. Trebuie să spun în mod deschis că cei care sînt de părere că trupele sovietice trebuie să fie retrase din ţară mai înainte, votează în mod voit sau nu pentru contrarevoluţie, pentru jugul imperialist şi pentru pierderea independenţei naţionale. Astăzi, numai acela stă într-adevăr alături de cauza puterii populare şi a independenţei naţionale, care susţine cu convingere că, folosindu-ne de toată puterea şi tot ajutorul posibil, apelînd şi la ajutorul trupelor sovietice, trebuie să zdrobim contrarevoluţia, să întărim republica noastră populară şi pe urmă să stăm şi să discutăm problema retragerii trupelor sovietice de pe teritoriul Ungariei.

Janos Kadar a trecut apoi la expunerea punctului de vedere al guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar cu privire la o serie de probleme politice şi economice, care trebuie rezolvate. Kadar a arătat că guvernul va analiza toate cerinţele juste ale oamenilor muncii, rezolvîndu-le pe acelea care pot fi rezolvate fără a prejudicia interesele obşteşti. La 10 noiembrie, a spus Kadar, guvernul a hotărît ca cel mai tîrziu pînă la 1 ianuarie să sporească cu 10 la sută fondul de salarii, ridicînd cu 8—15 la sută salariile anumitor categorii de muncitori. S-a hotărît de asemenea să se anuleze impozitul stabilit pentru acei ce n-au copii. Guvernul a confirmat şi hotărîrea luată anterior de a desfiinţa colectările. In condiţiile de astăzi, a subliniat Kadar, nu se pot lua şi alte măsuri fără a provoca devalorizarea monedei şi inflaţia, ceea ce nu ar sluji interesele oamenilor muncii, ci ar adînci suferinţele lor.

Guvernul a mai luat hotărîri pentru a rezolva cît mai urgent problema locuinţelor pentru cei care în urma luptelor au rămas fără adăpost.

In lupta noastră, nu sîntem singuri. Atît în ţările socialiste, cî şi în ţările capitaliste, milioane şi milioane de oameni privesc cu îngrijorare dacă vom învinge sau nu hidra contrarevoluţiei. Eu sînt convins că da şi că am trecut deja greul. Kadar a menţionat apoi faptul că poporul ungar, ca răspuns la apelul guvernului, primeşte un ajutor preţios din partea ţărilor socialiste ca Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, China, R.D. Germană, R.P. Mongolă, Polonia, Romînia şi U.R.S.S. De asemenea, poporul ungar a primit ajutorul transmis prin Crucea Roşie.

Guvernul ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc — a spus în încheiere Janos Kadar — are încredere neclintită în forţa creatoare a poporului nostru şi este ferm convins că vom învinge cu succes şi de astă dată greutăţile noastre de astăzi şi vom duce la victorie cauza poporului nostru muncitor.

Imbunătăţirea continuă a condiţiilor de aprovizionare

BUDAPESTA 12 (Agerpres).— Guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ia măsuri pentru continua îmbunătăţire a condiţiilor de aprovizionare şi de trai ale populaţiei capitalei şi pentru crearea posibilităţilor de reluarea lucrului în toate întreprinderile industriale ale Budapestei. Forţele sănătoase şi progresiste din Ungaria se string în jurul guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc.

Pe întreg teritoriul Ungariei viaţa îşi recapătă aspectul obişnuit. Şi la Budapesta situaţia se normalizează. Alături de camioanele Consiliului de Miniştri sute de maşini militare puse la dispoziţie de comandamentul trupelor sovietice din Budapesta transportă alimente în toate colţurile oraşului. Pretutindeni, s-au redeschis magazinele alimentare, restaurantele, lăptăriile şi cafenelele.

Budapesta este aprovizionată acum cu însemnate cantităţi de alimente care sosesc din provincie fie cu trenul, fie cu camioanele. In gările Budapestei se descarcă continuu vagoane cu făină, zahăr, carne, păsări, cartofi etc. trimise din Debreczyn, Somogy, Bacs, Zala şi din diferite alte regiuni ale ţării în care există cantităţi de alimente disponibile peste necesităţile regiunilor respective.

O mare cantitate de produse industriale şi medicamente au fost trimise Ungariei de toate ţările socialiste. Populaţia primeşte cu recunoştinţă acest ajutor frăţesc.

Marile întreprinderi din Budapesta şi-au reluat activitatea. La 12 noiembrie au început să fume coşurile gigantului industrial al Budapestei — combinatul metalurgic Csepel.

La Budapesta se munceşte acum la curăţirea străzilor iar brigăzi de muncitori rutieri efectuează lucrările de refacere pentru a se repune cît mai rapid în funcţiune tramvaiele şi troleibuzele. Incepînd de luni circulă 250 de autobuze.

A fost înfiinţat un comisariat guvernamental pentru reconstrucţie.

Sîmbătă dimineaţa a început organizarea primelor unităţi revoluţionare „R" (rond este egal cu ordine). Sarcina acestor unităţi este asigurarea securităţii locuitorilor, menţinerea ordinei şi liniştei, împiedicarea jafurilor, devastărilor şi atacurilor banditeşti Ele sînt chemate să apere uzinele, fabricile, instituţiile publice şi magazinele. In tot cursul zilei de duminică la şcoala militară care a organizat primul regiment al forţelor de ordine s-au prezentat numeroşi ofiţeri dornici să facă parte din asemenea unităţi Cetăţenii Budapestei colaborează activ cu armata şi organele de ordine la combaterea bandelor de jefuitori şi răufăcători. Populaţia a adunat de pe străzile oraşului cîteva vagoane de arme şi muniţii pe care le-a predat autorităţilor.

Poporul ungar care depune mari eforturi pentru reinstaurarea ordinei şi reluarea producţiei primeşte un important ajutor din partea ţărilor prietene Sutele de vagoane de alimente şi alte produse care vin zilnic din Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară sînt privite de oamenii muncii ca o expresie concretă a sentimentelor frăţeşti nutrite de popoarele acestor ţări faţă de poporul ungar.

Ajutorul poporului polonez şi chinez

VARŞOVIA 12 (Agerpres). — Agenţia PAP transmite: La 10 noiembrie a plecat din Varşovia spre Ungaria un al doilea transport cu alimente şi medicamente avînd o greutate de 24 tone. Acestea sînt daruri ale poporului polonez către poporul ungar. Un al treilea transport se pregăteşte acum, format din darurile trimise Comitetul Central al Crucii Roşii poloneze, transport care va cîntări 52 tone şi care va fi trimis în Ungaria la începutul săptămînii viitoare.

PEKIN 12 (Agerpres).— După cum transmite agenţia „China Nouă", peste 12.000 de tone de diferite produse alimentare şi materii prime au fost trimise zilele acestea din R.P. Chineză în R.P. Ungară. Pînă la sfîrşitul anului se vor transporta în Ungaria încă 44.000 de tone de materii prime şi produse alimentare din China.

Toate aceste mărfuri sînt prevăzute în acordul comercial chino-ungar dar ele vor fi livrate Ungariei înainte de termenul stabilit iniţial.

GUVERNUL SOVIETIC acceptă propunerea Elveţiei cu privire la convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor S.U.A., Franţei, Marii Britanii, U.R.S.S. şi Indiei

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 noiembrie 1956 Markus Feldmann, preşedintele Confederaţiei Elveţiene, a adresat lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., o telegramă cu următorul cuprins:

Domnului

Nikolai Aleksandrovici Bulganin, Preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Pericolul unui al treilea război mondial şi al unei noi încercări de forţe, împreună cu toate urmările lor tragice, planează deasupra omenirii. Totuşi, pacea poate şi trebuie să fie salvată. In acest scop, Consiliul Federal al Elveţiei adresează un apel stăruitor pentru ca să se convoace neintîrziat o conferinţă a celor patru şefi ai guvernelor, care s-au întrunit la Geneva în iulie 1955, adică a şefilor guvernelor Statelor Unite ale Americii, Franţei, Marii Britanii şi Uniunii Sovietice, cărora ar putea să li se alăture şeful guvernului Indiei în calitate de reprezentant al statelor participante la conferinţa de la Bandung.

Această conferinţă ar putea avea loc pe teritoriul Confederaţiei Elveţiene.

Consiliul Federal oferă bunele sale oficii pentru organizarea ei.

MARKUS FELDMANN
preşedintele Confederaţiei Elveţiene

BERNA, 6 noiembrie 1956.

La 11 noiembrie 1956, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a adresat lui Markus Feldmann, Preşedintele Confederaţiei Elveţiene, următoarea telegramă de răspuns:

Domnului

Markus Feldmann, Preşedintele Confederaţiei Elveţiene

BERNA

Guvernul sovietic, fiind convins de necesitatea rezolvării tuturor problemelor litigioase prin mijloace paşnice şi de folosul pe care-l pot aduce cauzei păcii tratativele directe între şefii guvernelor diferitelor puteri, priveşte favorabil propunerea Elveţiei în legătură cu convocarea neintîrziată pe teritoriul elveţian a unei conferinţe a şefilor guvernelor Statelor Unite ale Americii, Franţei, Marii Britanii, Uniunii Sovietice şi şefului guvernului Indiei în calitate de reprezentant al ţărilor participante la conferinţa de la Bandung şi declară că este dispus să participe la această conferinţă.

N. BULGANIN,
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Moscova 11 noiembrie 1956.

O.N.U. nu trebuie să se amestece în treburile interne ale Ungariei

Şedinţa din 10 noiembrie a sesiunii extraordinare

NEW YORK 11 (Agerpres). — In cadrul şedinţei din 10 noiembrie a sesiunii extraordinare a Adunării Generale O.N.U., Szabo, reprezentantul Republicii Populare Ungare, obiectînd împotriva includerii aşa-numitei „probleme ungare" pe ordinea de zi a celei de-a 11-a sesiuni ordinare a Adunării, a amintit declaraţia guvernului ungar cu privire la faptul că această problemă este de competenţa exclusivă a guvernului ungar şi nu poate fi examinată de O.N.U. Impotriva examinării „problemei ungare" la oricare din organele O.N.U. şi, îndeosebi, împotriva includerii acestei probleme pe ordinea de zi a celei de-a 11-a sesiuni, s-au pronunţat reprezentanţii Bulgariei, Romîniei, Cehoslovaciei şi Uniunii Sovietice.

Reprezentantul U.R.S.S., V. V. Kuzneţov, a declarat:

După cum se ştie, în urma eforturilor unor serii de state şi a popoarelor iubitoare de pace care se pronunţă cu tot mai multă fermitate pentru menţinerea păcii şi asigurarea securităţii, după cea de-a 10-a sesiune a fost realizată în ansamblu o slăbire a încordării internaţionale. In ultima vreme, însă, forţele care se ridică împotriva colaborării, împotriva slăbirii încordării în relaţiile dintre state, dezlănţuind un război agresiv împotriva Egiptului, au complicat situaţia internaţională. In ciuda norilor care s-au ivit la orizontul vieţii internaţionale, există toate posibilităţile pentru a se îmbunătăţi relaţiile, a se extinde şi întări colaborarea mondială între state, căutîndu-se să se obţină reglementarea pe calea tratativelor a problemelor internaţionale nerezolvate.

Cea de-a 11-a sesiune a Adunării Generale este obligată să folosească toate posibilităţile favorabile existente pentru a nu permite forţelor care se pronunţă împotriva slăbirii încordării internaţionale să-şi înfăptuiască planurile primejdioase pentru cauza păcii, care urmăresc agravarea continuă a relaţiilor dintre state.

Propunerea de a se include pe ordinea de zi a celei de-a 11-a sesiuni aşa-numita problemă ungară nu urmăreşte cîtuşi de puţin scopul de a contribui la traducerea în viaţă a principiilor nobile ale O.N.U. Dimpotrivă, includerea acestei probleme poate să urmărească numai un singur scop — a abate atenţia celei de-a 11-a sesiuni a Adunării de la rezolvarea problemelor internaţionale cu adevărat actuale, care au legătură directă cu întărirea păcii.

Problema cu privire la situaţia din Ungaria a fost inclusă pe ordinea de zi a actualei sesiuni extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. în mod ilegal, încălcîndu-se articolul 2 din Carta O.N.U. care interzice amestecul în treburile interne ale statelor. Ilegalitatea examinării acestei probleme este accentuată de faptul că iniţiatorii ei nu au ţinut seama de protestul categoric al guvernului Ungariei împotriva amestecului O.N.U. în treburile interne ale Ungariei.

In prezent, se prezintă propunerea de a se transfera aşa-numita problemă ungară spre examinare celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Generale. Aceasta arată că anumite cercuri din S.U.A., Anglia şi Franţa intenţionează şi în viitor, încălcînd Carta O.N.U., să se amestece în treburile interne ale Ungariei, să abată atenţia Adunării de la problemele internaţionale arzătoare care sînt de o deosebită importanţă pentru crearea unei atmosfere de încredere între ţări. Amestecul în treburile interne ale unui stat suveran subminează prestigiul Organizaţiei Naţiunilor Unite în ochii popoarelor care o consideră ca o organizaţie menită să ajute statele în eforturile lor pentru întărirea suveranităţii lor.

In legătură cu cele expuse mai sus, delegaţia U.R.S.S. sprijină cererea delegaţiei ungare ca aşa-numita „problemă ungară" să nu fie prezentată spre examinarea celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Generale. Trebuie să fie respinse încercările de a se folosi problema ungară pentru a se complica lucrările celei de-a 11-a sesiuni, de a se abate atenţia ei de la rezolvarea problemelor principale de natură să contribuie la îmbunătăţirea situaţiei internaţionale, la menţinerea şi întărirea păcii generale.

Impotriva includerii aşa-numitei „probleme ungare" pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale au votat delegaţiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Cehoslovaciei, Poloniei, Bulgariei, Ungariei, Albaniei, şi Romîniei. S-au abţinut de la vot 8 delegaţii, printre care delegaţiile Iugoslaviei, Indiei, Finlandei, Afganistanul şi Greciei.

La C.C. al P.C.U.S.: Convorbire cu conducătorii P. C. din Olanda

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 noiembrie la C.C. al P.C.U.S. a avut loc o convorbire cu conducătorii Partidului Comunist din Olanda care se află la Moscova — de Groot, secretarul general al C.C. al partidului, G. Keiper şi S. Hrunendyk, membri ai C.C.

La convorbire a participat P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomariov şi O. V. Kuusinen, membri ai C.C. al P.C.U.S.

In cursul convorbirii au fost abordate probleme care prezintă interes comun. Convorbirea a decurs într-o atmosferă prietenească.

Sesiunea Biroului Executiv al F. S. M.

PRAGA 12 (Agerpres). — La 12 noiembrie s-a deschis la Praga cea de-a 3-a sesiune a Biroului Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale. Sesiunea a fost deschisă de F. Zupka, vicepreşedinte al F.S.M. şi preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Cehoslovacia.

A 90-a aniversare a naşterii lui Sun Yat-sen

Adunarea festivă de la Pekin

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 11 noiembrie a avut loc la Pekin o adunare festivă consacrată celei de-a 90-a aniversări a naşterii marelui fiu al poporului chinez Sun Yat-sen. In sala de şedinţe a Consiliului Popular Politic Consultativ s-au adunat peste 1600 de reprezentanţi ai vieţii publice din China şi oaspeţi străini. In prezidiul adunării au luat loc tovarăşii Mao Ţze-dun, Liu Şao-ţi, Ciu En-lai şi alţii.

Adunarea a fost deschisă de Ciu En-lai, preşedintele Comitetului pe întreaga Chină a Consiliului popular politic consultativ.

In cuvîntarea sa Ciu En-lai a relevat rolul lui Sun Yat-sen ca un eminent promotor al revoluţiei democrate din China. Sun Yat-sen, a spus el, este un luptător eroic care a stat în fruntea luptei pentru răsturnarea orînduirii feudale imperiale şi pentru crearea unei republici democrate. El este un patriot care a luptat împotriva agresiunii imperialiste, pentru independenţa şi libertatea patriei.

Sun Yat-sen, a subliniat Ciu En-lai, a fost un bun prieten al Uniunii Sovietice. In 1925, în preajma morţii, el a lăsat un apel adresat Uniunii Sovietice, apel pătruns de spiritul unei mari prietenii. Poporul chinez preţuieşte mult acest document istoric.

Arătînd că marea contribuţie adusă de Sun Yat-sen la cauza comună a luptei poporului chinez va fi întotdeauna vie în memoria poporului, va rămîne pentru totdeauna în istoria Chinei, Ciu En-lai a propus asistenţei să cinstească memoria marelui Sun Yat-sen printr-un moment de reculegere.

A luat apoi cuvîntul Lin Bo-ţiul, membru al Biroului politic al C.C. al P. C Chinez.

A urmat apoi la cuvînt Li Tzi-şen, preşedintele Comitetului revoluţionar al Gomindanului.

In numele delegaţiei sovietice a luat cuvîntul P. G. Moskatov, care a fost primit cu căldură de asistenţă.

In încheiere cei prezenţi au vizionat un film despre Sun Yat-sen.

Un articol al lui Mao Ţze-dun

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite un articol al Preşedintelui Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun, consacrat celei de a 90-a aniversări a naşterii marelui fiu al poporului chinez, eminentului revoluţionar democrat Sun Yat-sen. In articolul intitulat „Să ne amintim de Sun Yat-sen" se spune:

Amintiţi-vă de marele iniţiator al revoluţiei, Sun Yat-sen!

Amintiţi-vă cum în timpul perioadei de pregătire a revoluţiei democrate chineze, el a dus de pe poziţiile clare ale democraţilor revoluţionari chinezi o luptă îndîrjită împotriva reformiştilor chinezi. In această luptă el a fost stegarul democraţilor revoluţionari chinezi.

Amintiţi-vă de nenumăratele sale merite şi mari succese obţinute în timpul revoluţiei sinhaiste (revoluţia din 1911 — n.r.) cînd a condus poporul la lupta pentru răsturnarea monarhiei şi întemeierea republicii.

Amintiţi-vă de numeroasele sale merite şi marile succese obţinute în timpul primei perioade a colaborării între Gomindan şi Partidul Comunist, cînd a dezvoltat vechile trei principii populare în cele trei noi principii populare.

Am desăvîrşit revoluţia democrată pe care nu a putut s-o realizeze pe deplin Sun Yat-sen şi am transformat această revoluţie în revoluţie socialistă. In prezent desăvîrşim această revoluţie. Toate lucrurile şi fenomenele se dezvoltă întotdeauna. De la revoluţia din 1911 au trecut doar 45 de ani, dar aspectul Chinei s-a schimbat complect. Peste alţi 45 de ani, în anul 2001 va începe secolul al 21-lea, iar aspectul Chinei se va schimba şi mai mult. China se va transforma într-un puternic stat socialist industrial. Aşa se va întîmpla cu China. China are un teritoriu de 9.600.000 km. pătraţi şi o populaţie de 600.000.000 oameni, şi de aceea China trebuie să aducă o contribuţie relativ mai mare la dezvoltarea omenirii. Or, în trecut, în decursul unei perioade îndelungate această contribuţie a fost prea neînsemnată. Aceasta ne provoacă un sentiment de ruşine.

Sun Yat-sen a fost un om modest. L-am auzit de multe ori vorbind şi am simţit măreţia spiritului său. După atenţia pe care a acordat-o studierii istoriei Chinei şi situaţiei în societatea contemporană, şi după atenţia pe care a acordat-o studierii situaţiei din alte ţări, inclusiv din Uniunea Sovietică, ştim că a fost un om foarte modest. In timpul întregii sale vieţi el şi-a consacrat întreaga energie transformării Chinei, a slujit într-adevăr patria cu toate forţele şi pînă în ultima zi a vieţii sale.

Ca şi multe alte mari personalităţi istorice care s-au situat pe poziţii juste în conducerea evenimentelor epocii, Sun Yat-sen a avut şi el lipsuri. Oamenii trebuie să înţeleagă că acestea se explică prin condiţii istorice şi nu trebuie să fie prea exigenţi faţă de predecesorii lor.

Sport — Scinteia tineretului — Sport

Impresiile lui Joseph Plenel

Plin de amabilitatea specifică poporului francez, dl. Joseph Plenel, secretar naţional al F.S.G.T., şi conducător al grupului de rugbişti francezi aflaţi în ţara noastră te impresionează încă de la primele cuvinte.

— După cum v-am promis vă stau la dispoziţie...

— Atunci prima noastră întrebare: cum vi se pare Romînia?

— E foarte dificil să exprim în cîteva cuvinte bogăţia de impresii pe care le-am adunat despre ţara dumneavoastră. De data aceasta am vizitat oraşul Bucureşti şi Petroşani. Spun de data aceasta, pentru că am mai avut ocazia să vizitez Romînia în 1953, cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului. Ce să vă spun? Bucureştiul e simpatic, Petroşanul de asemenea, iar romînii, ei bine, romînii sînt admirabili.

Cu toţii am constatat că romînii se ocupă de sport. Mă refer aici, în primul rînd, la numărul mare de spectatori care au asistat la întîlnirile noastre. In al doilea rînd am observat că tineretul romîn e foarte sănătos, plin de viaţă, dinamic. La noi, în multe oraşe, şi mai ales la Paris, se observă o anumită debilitate fizică la tineri şi în special în mediul studenţesc.

Toţi componenţii grupului nostru, care au venit pentru prima dată în Romînia, spun cu toată convingerea:

— Romînia nu e nici pe departe aşa cum ne-au prezentat-o o serie de ziare pariziene reacţionare, vînturînd tot felul de zvonuri". Cu toţii sîntem indignaţi de această inducere în eroare.

— Intr-un fel sau altul aţi luat contact cu mişcarea noastră sportivă. Ce ne puteţi spune despre aceasta?

— Sînt plin de admiraţie pentru posibilităţile pe care le are tineretul romîn de a practica sportul. Mă refer aici la baze sportive, materiale, antrenori, şi timp. Da, timp. Pe lîngă altele noi nici timp de sport nu avem suficient. In general muncitorii noştri sînt ocupaţi pînă la orele 18-18,30. Ori, după atîtea ore de muncă, la ora aceea să mergi la antrenamente, trebuie într-adevăr să ai multă voinţă.

Cît despre rugbiul romînesc, trebuie spus că acesta e cotat la un loc de mare cinste în ierarhia mondială. Dezvoltarea rugbiului în Romînia stimulează dezvoltarea lui şi în celelalte ţări vecine din această parte a Europei: Polonia, Bulgaria, Cehoslovacia. Se vor organiza astfel mai multe întîlniri internaţionale, deci nivelul tehnic al rugbiului va progresa pe plan internaţional.

Discuţia a trecut apoi la problemele situaţiei internaţionale.

— Vă spun acum opinia mea personală, ca om: guvernul francez a comis un act incalificabil hotărînd ca trupele franceze împreună cu cele engleze să atace Egiptul. In presa muncitorească franceză acest lucru e socotit un act piratieresc. Acelaşi lucru îl spun şi eu. Poporul francez condamnă acţiunea războinică a guvernului intitulat socialist. In mod practic socialiştii ţin Franţa în război de 17 ani. (Războiul cu Germania, apoi Indochina, Tunis, Maroc, Algeria iar acum, cu Egiptul) şi asta în detrimentul standardului de viaţă al poporului care în ultimul timp a devenit deosebit de scăzut.

Am mulţumit d-lui Joseph Plenel, conducătorul rugbiştilor francezi pentru minutele acordate, promiţîndu-i că frumoasele sale impresii pe care le are despre ţara noastră, le vom aduce la cunoştinţa cititorilor noştri.

AL. PINTEA

La 1 decembrie începe:

Spartachiada de iarnă a tineretului

Ne aflăm în preajma începerii cunoscutului concurs de masă SPARTACHIADA DE IARNA A TINERETULUI. Sute de mii de tineri din oraşele şi satele patriei noastre se vor avînta în această întrecere, organizată în scopul de a dezvolta interesul pentru practicarea organizată a sportului.

Iată, pe scurt, cîteva date, privind această interesantă competiţie de masă:

Spartachiada de iarnă a tineretului se organizează la următoarele şapte ramuri de sport: SCHI — băieţi şi fete, cu etapă finală — (oraş — sat separat); ŞAH — băieţi şi fete, cu etapa finală; TENIS DE MASA — băieţi şi fete, cu etapă finală; TRINTA — băieţi, cu etapă finală (numai la sate); PATINAJ — băieţi şi fete, pînă la etapa raională (inclusiv); GIMNASTICA G.M.A. gr. I — băieţi şi fete, pînă la etapă raională (inclusiv); SANIUŢE — băieţi şi fete, pînă la etapa raională (inclusiv).

Concursurile din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului se vor desfăşura în patru etape şi anume:

Etapa I-a pe colective, între 1 decembrie 1956 şi 10 februarie 1957. In cadrul acestei etape, la şah, se poate organiza o fază pe centre şi comune.

Etapa II-a raională şi Etapa III-a regională, între 11 februarie şi 10 martie 1957, la aprecierea comisiilor raionale şi regionale.

Etapa IV-a finală, în perioada 16—24 martie 1957.

La întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului **pot participa toţi tinerii, băieţi şi fete, începînd de la vîrsta de 14 ani.**

Nu pot participa la întreceri sportivii clasificaţi sau cei care în anii 1955—56 au realizat performanţe echivalente cu normele de clasificare în vigoare, sportivii care în anii 1955—56 au luat parte la competiţii oficiale cu caracter regional sau republican, participanţii la etapa IV-a finală a Spartachiadei de iarnă a tineretului pe anul 1956, la schi, şah şi tenis de masă.

In etapa I-a, în scopul pregătirii şi selecţionării concurenţilor, colectivele sportive vor putea organiza concursuri săptămînale sau bisăptămînale — pe ramuri de sport — în întreaga perioadă prevăzută pentru această etapă (1 decembrie 1956—10 februarie 1957).

Pe stadionul Republicii: fotbal

Meci nul, deşi oaspeţii au dominat

Burevestnik-Chişinău şi-a încheiat turneul în ţara noastră, obţinînd un rezultat alb: 0—0. După cum se ştie, în ultimul joc, oaspeţii au întîlnit echipa Energia—Flacăra Ploeşti. Evoluţia echipei sovietice la Bucureşti a fost aşteptată cu un viu interes. Cu toţii doream să vedem formaţia care anul acesta a fost revelaţia campionatului de fotbal al Uniunii Sovietice. Şi Burevestnik nu ne-a înşelat speranţele, dovedind că prezenţa ei în rîndul celor mai bune formaţii sovietice este firească. Oaspeţii nu alcătuiesc „11 individualităţi", ci o echipă formată, care nu-şi bazează jocul pe fantezii ieftine şi inutile. Burevestnik joacă fair, fără artificii, în viteză, bărbăteşte. In special bărbăteşte — însă fără durităţi. Avînd jucători bine clădiţi fiziceşte, oaspeţii folosesc foarte bine jocul cu corpul, pe care astăzi, în fotbal, se pune o bază mare. Iată de ce, în duelurile directe, ei au cîştigat aproape regulat.

MARINESCU (Energia-Ploeşti)

Energia-Ploeşti nu s-a comportat la valoarea sa, dinaintea turneului întreprins în Belgia. Jucătorii noştri, pe care i-am admirat deseori, ni s-au părut lipsiţi de vlagă, fără orizont, au înghesuit deseori jocul pe centru, acolo unde peste Potapov, nu s-a putut trece. Atacul — de regulă punctul forte al echipei — a părut oarecum resemnat şi lipsit de legătură în faţa apărării masive a oaspeţilor. D. Munteanu, A. Munteanu, Zaharia, Drăgan (care l-a înlocuit în repriza a doua pe Pereţ) au combinat prea mult în faţa porţii, au tras foarte puţin, slab şi greşit — aproape numai pe sus. Inaltul portar Eremeev a „cules" astfel cu siguranţă multe mingi înalte. Ne miră faptul că ploeştenii nu au sezisat acest lucru, cînd, mult mai avantajos era să i se tragă pe jos.

Ca o notă generală a jocului, judecînd după perioadele de dominare, situaţiile în faţa porţilor, după cele trei bare ale lui Kotkov, Danilov şi Falameev, socotim că Burevestnik-Chişinău a jucat mai bine şi merita să cîştige. Şi aşa însă, echipa din Chişinău a furnizat în compania Energiei-Ploeşti un joc mult aplaudat de spectatorii bucureşteni.

POTAPOV (Burevestnik-Chişinău)

TINERE SPORTIV, CUNOŞTI ACESTEA?

DOUĂ EPOCI

PE VREMURI ★ Arena „Gloria" avea... 3000 de spectatori ★ **Scoruri astronomice** ★ *De unde fonduri* ★ **200 fete în atletism**

AZI ★ Campioni mondiali, olimpici, europeni ★ **Campionat mondial la Bucureşti** ★ *In anul 1955: 4287 sportivi romîni la 126 competiţii internaţionale* ★ **300.000 fete antrenate în sport**

Stai cu documentele vechi şi noi în faţă, le consulţi, compari rezultatele sportive de acum 20 şi mai bine de ani, cu cele de astăzi, citeşti presa vremii în care cu un titlu de-o şchioapă se anunţa că arena „Gloria" a fost arhiplină (...3000 spectatori), şi nu-ţi poţi reţine un zîmbet îngăduitor. Iată, un ziar din 1924 în care se anunţa participarea Romîniei la Jocurile Olimpice de la Paris! Am fost prezenţi, printre altele şi cu o echipă de fotbal, care a pierdut în faţa Olandei cu 0—6. La cea de a VI-a Olimpiadă de la Paris a participat şi o formaţie de rugbi a ţării noastre... mlădiţă a rugbiului romînesc care, după 32 de ani, avea să-şi ceară dreptul la un loc de frunte în Europa. Atunci însă, rugbiştii noştri au pierdut la scoruri astronomice. Nici în 1928, la Olimpiada de la Amsterdam, sportivii romîni nu au putut obţine rezultate mai strălucite. Sprinterul L. Peter — specialist în probele de 100 şi 200 m. plat, — a fost eliminat chiar în serii, suliţaşii şi săritorii de înălţime de asemenea.

Pe atunci, despre organizarea în ţară a unui mare concurs internaţional de atletism, nataţie, tir sau altele — care să satisfacă exigenţa specialiştilor străini — nici nu putea fi vorba. Prima piedică o constituiau fondurile despre care statul burghezo-moşieresc nici nu voia să audă. Lipseau instalaţiile tehnice moderne, lipsea competenţa specialiştilor noştri, lipsea publicul. Ce n-ar fi dat, spre exemplu, alergătorul A. Nemeş care la 31 VII 1921 a stabilit un nou record al ţării noastre la 400 m.g. (62.0 sec. N. R.), să alerge în condiţiile în care aleargă astăzi recordmanul ţării noastre, Ilie Savel? A urmat apoi Olimpiada de la Los Angeles (1932) la care însă, din motive financiare, Romînia nu a participat.

Sînt mulţi ani de atunci. Praful s-a aşternut în voie peste colecţiile de ziare. Totuşi acestea nu se uită. Mai dăinuie încă în minţile şi inimile pionierilor sportului romînesc, tristeţea acelor vremuri apuse, în care un sportiv era privit ca un om neserios, uşuratic şi care, în loc de medalii sau flori, primea zîmbete şi strîngeri de mîini înmănuşate, compătimitor.

Astăzi, între viaţa noastră sportivă clocotitoare, şi cea din trecut, există o adevărată „prăpastie". Poate că nici nu s-ar cădea să facem o comparaţie între condiţiile în care se dezvoltă sportul nostru amator, astăzi, şi vitregia în care se zbătea sportul în vechea Romînie burghezo-moşierească. Totuşi, acest lucru nu poate şi nu trebuie să fie uitat.

Ca expresie a grijii pe care partidul şi guvernul le-o poartă, sportivii patriei noastre obţin zi de zi succese remarcabile, care nu ar fi fost niciodată posibile în condiţiile regimului burghezo-moşieresc. Să luăm, de pildă, ramura atletism şi să facem o sumară comparaţie între prezent şi trecut.

Inainte de 23 August 1944 în registrele Federaţiei romîne de atletism nu figurau mai mult de 2000 de atleţi, iar numărul fetelor n-ajungea la 200. Astăzi, aproape un milion de tineri practică atletismul în colectivele sportive. In anii puterii populare, au căzut sute de recorduri ale ţării, multe dintre ele la o diferenţă apreciabilă. Aşa de pildă în 1921, la săritura în lungime, recordul ţării era de 6,12 m. (aparţinea lui A. Nemeş) iar astăzi este de 7,33 m. O diferenţă foarte mare există la aruncarea suliţei: de la 48,10 m. cît a aruncat R. Uitz la 31 iulie 1921, astăzi recordul ţării este de 73,73 m... La fel de mare este diferenţa recordului la triplu salt: de la 11,83 m. (record stabilit de L. Peter la Cluj — 15. V. 1921) astăzi, recordul R.P.R. este de 15,09 m.

Astăzi atletismul romînesc, handbalul, boxul, tirul, nataţia, polo pe apă, canotajul, ciclismul şi alte discipline sportive cu care nu îndrăzneam în trecut să trecem graniţa sînt sporturi care la noi se afirmă şi se impun tot mai mult pe plan european şi chiar mondial. Un număr de sportivi romîni au cucerit titluri mondiale, olimpice şi europene.

Şi nu este de mirare atunci, cînd un Iosif Sîrbu, Angelica Rozeanu, Andrei Demeter, Francisc Zavoda, echipa de handbal feminin — campioană mondială — şi cei peste 450 maeştri ai sportului din ţara noastră, aduc culorilor noastre sportive succese tot mai însemnate.

In patria noastră, în colectivele sportive se antrenează sute de mii de tineri din care 300.000 sînt femei. Astăzi, în Republica Populară Romînă sportul constituie o problemă de stat.

Urmarea firească, îmbucurătoare, a sprijinului acordat sportivilor noştri fruntaşi, a fost primită şi înţeleasă de aceştia aşa cum se cuvine. Sportivii noştri au doborît şi întrecut recordurile ţării la aproape toate ramurile de sport. Numai în anul 1955 au fost întrecute 489 recorduri faţă de 240 în 1951.

Dacă în 1951, un număr de 963 sportivi au participat la 37 de întîlniri internaţionale, statistica anului 1955 indică participarea unui număr de 4.287 sportivi romîni la 126 competiţii internaţionale. In acelaşi timp, dacă în 1950 R.P.R. a primit vizita a 779 sportivi din străinătate, în 1955, 2400 de sportivi de peste hotare ne-au fost oaspeţi.

In marile competiţii internaţionale, sportivii romîni au obţinut rezultate care fac cinste ţării. La atletism am obţinut victorii asupra unor ţări cu vechi tradiţii (Franţa Belgia, Elveţia, Olanda), la lupte am întrecut puternicele reprezentative ale R.F. Germane şi Finlandei. Rugbiştii şi fotbaliştii noştri şi-au atras elogiile specialiştilor englezi, iar voleibaliştii, băieţi şi fete, au ocupat locul II la campionatele mondiale de la Paris, desfăşurate recent.

La jocurile sportive ale Festivalului de la Varsovia, sportivii din R.P.R. au cucerit 140 de medalii de aur, argint şi bronz.

In aceste condiţii, de avînt continuu al mişcării de cultură fizică şi sport, a crescut simţitor, aşa cum era normal, şi capacitatea de organizare a mişcării noastre sportive.

Pentru prima oară ţara noastră a găzduit un campionat mondial (1953 — tenis de masă) şi trei campionate europene (volei, tir, canotaj feminin, 1955). Era posibil aşa ceva în perioada regimului burghezo-moşieresc? De asemenea, au fost organizate mari competiţii internaţionale ca Jocurile Mondiale Universitate de Iarnă (1951) şi Jocurile sportive ale tineretului din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului de la Bucureşti (1953). O tot mai mare amploare au luat-o campionatele internaţionale de atletism ale ţării noastre. In legătură cu acestea, Charles Leuthardt, antrenorul echipei de atletism a Elveţiei, declara în 1954 că „cu excepţia meciurilor între ţări, nu avem anual decît două mari concursuri internaţionale: ale Angliei şi ale Romîniei. Primele, a căror ediţie s-a desfăşurat la Withe City au arătat însă o participare mult mai restrînsă. Prin larga participare, prin valoarea concurenţilor, prin cadrul care li se asigură, campionatele internaţionale ale Romîniei sînt o replică demnă a recentei ediţii a campionatelor europene" (de la Berna — N.R.).

Elogiile specialiştilor străini sînt determinate de o realitate evidentă, pentru care noi ne mîndrim. Astăzi, pe arena mondială, prestigiul sportivilor ţării noastre a crescut foarte mult. El va continua să crească fără îndoială, treptat şi sigur, pentru că sportivii noştri îşi iubesc patria şi poporul din care ei înşişi au crescut, pentru că statul nostru democrat popular va asigura — ca şi pînă acum — toate condiţiile necesare dezvoltării sportului nostru.

R. CALARAŞANU

Juniorii Clujului — campioni

Ştiinţa Cluj (juniori) duce din nou „acasă" titlul de campioană republicană la fotbal. Succesul tinerei formaţii studenţeşti confirmă cu seriozitatea cu care se munceşte în acest colectiv şi că Clujul este „văduvit" de prezenţa primei sale echipe în „A" în mod accidental, — mai ales după victoria categorică pe care echipa din categoria A a repurtat-o în faţa minerilor din Petroşani. Dar, să revenim la finala campionatului republican de juniori. Intîlnirea de duminică, care a pus faţă în faţă cele mai bune formaţii de juniori ale ţării: Ştiinţa Cluj şi Energia Ploeşti, a avut în general un specific de campionat. O luptă acerbă pentru balon, un apreciabil spirit de echipă, o pregătire tehnică remarcabilă. Trebuie spus că, faţă de finala de anul trecut (disputată tot pe stadionul Republicii între Ştiinţa Cluj şi Tînărul Dinamovist Bucureşti), întîlnirea de duminică a fost mai mult apreciată. Atît clujenii cît şi ploeştenii ni s-au părut mai pregătiţi din punct de vedere tehnic. A atras atenţia, în special la Ştiinţa, viziunea mai largă în joc, orientarea în teren, jocul de cîmp închegat şi, în general, insistenţa mai mare în faţa porţii. Nici juniorii din Ploeşti n-au fost mai slabi în jocul de cîmp. In faţa porţii însă atacul lor a acţionat deslînat, fără perspectivă şi deci fără posibilitatea de a fructifica.

Ştiinţa-Cluj a cîştigat pe merit, pentru a doua oară, titlul de campioană. Satisfacţia supremă este meritată. Ea vine ca urmare a temeiniciei cu care echipa se pregăteşte (antrenor Willy Covaci). Cu excepţia a trei posturi, Ştiinţa Cluj a deplasat la Bucureşti aceeaşi echipă (Şerban, Mureşan Petru, N. Crişan, Papiu, Oroszegy, Băluţiu, V. Crişan) cu care a cîştigat şi anul trecut — cu 1—0 — în faţa Tînărului Dinamovist. Echipa a avut deci asigurată sudura şi omogenitatea, fapt care i-a ajutat, fireşte, să obţină o victorie meritată 2—1 (1—1).

Conducerea acestei partide importante i-a fost încredinţată unuia dintre cei mai cunoscuţi arbitri ai noştri: D. Schulder. Acesta însă nu s-a străduit să se ridice la nivelul jocului. Deseori, depăşit de faze, dînd decizii în compensaţie — aidoma unui arbitru lipsit de rutină — D. Schulder şi-a atras dezaprobarea publicului. El a greşit, după părerea noastră, acordînd un gol complect imaginar Energiei-Ploeşti. La o fază la poarta lui Şerban (min. 22) Dridea (Energia) împinge pe portarul clujan, cu pieptul, spre gol. Arbitrul apreciază că Şerban a depăşit în aer tuşa şi acordă gol, cu toate că portarul clujan nu depăşise absolut de loc linia de tuşă. Susţinem aceasta cu atît mai mult cu cît am urmărit faza chiar din spatele porţii echipei din Cluj.

S. SPIREA

Un nou succes romînesc

Jucătorii romîni de tenis de masă au repurtat succese însemnate în cadrul concursului internaţional de la Belgrad la care au participat unii dintre cei mai valoroşi reprezentanţi ai acestei discipline din R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Bulgaria, Suedia, Franţa, Belgia şi R.P.F. Iugoslavia. Din cele 5 probe desfăşurate, reprezentanţii culorilor noastre au cucerit victoria în două probe iar în alte două probe s-au calificat în finale pierzînd după întreceri spectaculoase.

Confirmînd clasa lor ridicată campioanele mondiale, maestrele emerite ale sportului Angelica Rozeanu şi Ella Zeller, au cucerit victoria, în proba de dublu fete învingînd cu 3-0 (17, 10, 16), perechea Eva Koczian (R. P. Ungară) — Rolland (Belgia). Al doilea succes romînesc a fost realizat de cuplul Ella Zeller — Matei Gantner care a întrecut cu 3-0 în proba de dublu mixt redutabila pereche maghiară Eva Koczian-Sido.

Iată celelalte rezultate ale finalelor: simplu femei: Eva Koczian (R.P. Ungară) — Angelica Rozeanu (RPR) 3-1, simplu bărbaţi: Berczik (R.P. Ungară) — Andreadis (R. Cehoslovacă) 3-0; dublu bărbaţi: Andreadis, Stipek (R. Cehoslovacă) — Gantner Reiter (R.P.R.) 3-1 (17, 11, 9, 16).

La succesele jucătorilor noştri în cadrul turneului internaţional se adaugă şi remarcabila victorie realizată de echipa selecţionată masculină a RPR (Gantner, Reiter, Harasztosi) care a întrecut cu 5-2 formaţia R.P.F. Iugoslavia alcătuită din jucători de valoare mondială ca Dolinar, Harangozo şi Vogrinc.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52